

5 ЯК ЗАБІЦЬ СЕЛЬСКУЮ ГАСПАДАРКУ

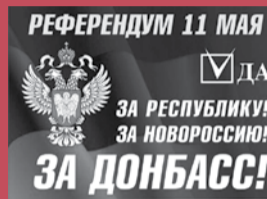
Я не ведаю, якое там ва ўрадзе «аграрнае лобі». Але тое, што прапануецца рабіць надалей, можа проста забіць усю сельскую гаспадарку.

6 ЯЎГЕН УСОШЫН – АД ГРУЗЧЫКА ДА СВЯТАРА

11 ДАНЕЦК СХАПІЎСЯ ЗА ГАРАЧЫ ПРАС

Ілюзіяй было б лічыць вынікі праведзенага рэферэндуму суцэльным пшыкам і фальсіфікацыяй, якая была патрэбная купцы ўзброеных бандзюкоў

14 ПАРТРЭТ ТАМАША ЗАНА: РЫЦАР СВАЁЙ ЗЯМЛІ

І Тамаш Зан, і Валянцін Ваньковіч адносіліся да пакалення, якое нарадзілася пасля апошняга падзелу Рэчы Паспалітай (1795), калі беларускія землі канчаткова трапілі пад расійскую ўладу. Абодва падзялялі мары пра вызваленне радзімы

Паразумеліся?

Распавядаючы пра двухбаковую сустрэчу з расійскім прэзідэнтам падчас размовы з людзьмі 9 мая, беларускі кіраўнік ганарыўся. Аляксандр Лукашэнка заявіў, што дамогся свайго ад Пуціна.

Сяргей ПУЛЬША

Паводле Аляксандра Рыгоровіча, бакі дамовіліся аб пастаўках нафты і паэтапнай адмене выплаты экспартных пошлін на нафтапрадукты. Што тычыцца нафты, то Лукашэнка заявіў, што на бліжэйшыя 10 год яе аб'ёмы для перапрацоўкі будуць складаць 23 мільёны тон штогод, і гэтага «для нас дастаткова для таго, каб загрузіць нафтаперапрацоўчыя заводы».

Самае балючае пытанне — адмена экспартнай пошліны на нафтапрадукты. Па сціпных падліках, яна складае 3–4 млрд. долараў штогод. «Мы паступова будзем іх здымаць. У будучым годзе прыкладна палова застаецца ў Беларусі, а з 2016 года, я мяркую, мы вырашым і другую частку. Прыкладна 1,5 мільярда долараў у наступным годзе застанецца ў бюджэце Беларусі. Каля гэтага мы пералічым у бюджэт Расіі. А на 2016 год, як я сказаў, мы вернемся да гэтага пытання, і я ўпэўнены, што мы цалкам на працягу двух гадоў здымем гэтыя пошліны і будзем цывілізавана гандляваць», — цытуе кіраўніка краіны БЕЛТА.

Вырашана пытанне грузавозавозак, пытанне продажу сабраных у Беларусі аўтамабіляў, а таксама пытанне расійскага крэдыту ў 2 мільярда долараў, які мы, па словах Аляксандра Рыгоровіча, пачнём атрымліваць ужо ў маі. Праўда, па-

куль не зразумела, што гэта за крэдыт: магчыма, гэта толькі пацверджанне снежаньскіх дамоўленасцяў, у межах якіх транш у 450 мільёнаў долараў ужо атрыманы.

На словах выглядае ўсё прыгожа: Лукашэнка зачытвае Пуціну свае патрабаванні, а Пуцін толькі ківае галавой: «Так, згодзен, і на гэта згодзен». Але ж за прыгожыя вочы, такія прэферэнцыі не выдаюцца. Лукашэнка павінен быў паабяцаць нешта ўзамен. Пакуль відавочна — адзінае, што ён паабяцаў, — не блакаваць падпісанне 29 мая ў Астане дамовы аб Еўразійскім эканамічным саюзе.

Відавочна і тое, чаго Лукашэнка не абяцаў і пакуль не збіраецца рабіць: ён не збіраецца ўхваляць дзеянні Расіі ў адносінах да Украіны.

Ужо 12 мая, прымаючы сакратара Савета бяспекі Расіі Мікалая Патрушава ў Мінску, Лукашэнка заявіў: «Няхай яны (украінцы — аўт.) ладзяць сваё жыццё так, як яны лічаць патрэбным. Але каб не стваралі праблем сваім суседзям, гэта галоўнае... Галоўнае — гэта тое, каб Украіна засталася Украінай, але не стала базай Паўночнаатлантычнага альянсу ў нашых межах... Мы гэта не ўтойваем. Гэта важна і для Расіі, і для Беларусі. Мы хочам з імі гандляваць, жыць. Жылі нармальна, мы хочам і далей так жыць».

То бок, выбар будучыні Украіны — па-ранейшаму справа саміх украінцаў, Беларусь не збіраецца нікога «вучыць, як жыць», і Расіі таго не раіць.

Дык што ж такога паабяцаў Пуціну Аляксандр Лукашэнка ўзамен на амаль беспрэцэдэнтныя льготы?

Па меркаванні палітолага Валера Карбалевіча, і аднаго абяцання падпісаць дамову аб ЕАЭС хапае вышэй даху. Справа ў тым, што Беларусь для Расіі на сённяшні момант значна важнейшая, чым Расія для Беларусі. «Для кіраўніцтва Расіі

Пуцін у любы момант можа зняпраўдзіць словы Аляксандра Рыгоровіча

праект ЕАЭС вельмі важны, — тлумачыць Карбалевіч. — У той час, як Расія з-за ўкраінскага канфлікту апынулася ў міжнароднай ізаляцыі, Пуціну трэба давесці расійскаму народу, што ў яго ёсць хаўруснікі і партнёры. Расійскае грамадства на фоне ўкраінскага канфлікту і міжнароднай ізаляцыі, патрабуе знешнепалітычных поспехаў. ЕАЭС — гэта той «прарыў», які можа пацвердзіць расіянам слушнасьць палітычнага курсу Крамля. У такіх умовах палітычная вага, і, адпаведна, «кошт» праекта ЕАЭС значна ўзрастае».

Для таго, каб атрымаць «прарыў» на знешнепалітычным

фронце», чаго так прагне расійскае грамадства, Пуцін і мог пагадзіцца з патрабаваннямі Аляксандра Рыгоровіча. «На фоне халоднай вайны Расіі і Захаду палітычная ляльнасць каштуе даражэй», — мяркую Карбалевіч.

Пры гэтым палітолаг падкрэслівае: Аляксандр Лукашэнка для Масквы вельмі важны яшчэ і тым, што дэманструе сваё саюзніцтва не толькі на словах, але і на справе. «Гэта і галасаванне ў ААН з падтрымкай Расіі, і з'яўленне ў Беларусі расійскай базы ваенных самалётаў, што ва ўмовах канфлікту з Украінай каштуе вельмі дорага», — зазначыў ён. З улікам усіх гэтых акалічнасцяў Пуцін пагадзіўся на той кошт, які і выставіў яму саюзнік.

Такім чынам, па меркаванні Карбалевіча, Пуцін праплаціў свой «унутрырасійскі піяр знешнепалітычных поспехаў», які разлічаны выключна на расійскае грамадства.

Ёсць і адно «але». Як мы ўсе ведаем, Лукашэнка — гаспадар

свайго слова. Сам даў, сам узяў назад. Так што, можа быць, беларускі кіраўнік у сваёй прамове проста выдаваў пажадаванае за дзейснае. Можа быць, з Пуціным ён абмеркаваў толькі магчымыя шляхі вырашэння «нафтава-пошліннага» пытання, а ў прамове 9 мая выдаў «прапановы», як «дасягнутыя дамоўленасці». «Часцяком бывала і тое, што пасля дамоўленасцяў «тэт-а-тэт» бакі па-рознаму інтэрпрэтавалі, што ж там было на самай справе. Так што пакуль да канца не відавочна, што паабяцала Расія і што будзе на самай справе», — зазначыў Карбалевіч.

Карацей, трэба быць асцярожней з высновамі да тае пары, пакуль Беларусь не падпіша з Расіяй нафталы баланс на 10 гадоў, і мы, па словах Лукашэнка, не «вырашым канчаткова» пытанне з нафтавымі пошлінамі. Бо пакуль Пуцін у любы момант можа зняпраўдзіць словы Аляксандра Рыгоровіча.

НАВІНЫ РЭГІЁНАЎ

БАРАНОВІЧЫ. Права на мову

Сяргей Гоўша спрабуе дамагчыся ад банка свайго права на карыстанне беларускай мовай.

Праваабаронца Сяргей Гоўша атрымаў ліст з Адкрытага акцыянернага таварыства «Ашчадны банк «Беларусбанк», філіял № 802, за подпісам дырэктара А.Ф. Навіцкага, у якім паведамляецца, што банк разгледзеў яго зварот па пытанні выкарыстання беларускай мовы пры абслугоўванні кліентаў.

Найперш банкаўскі чыноўнік падрабязна распавёў Сяргею Гоўшы пра працу «Беларусбанка» аб развіцці і ўдасканаленні адзінай разліковай і інфармацыйнай прасторы (АІП) для аплаты паслуг. А што тычыцца беларускай мовы пры абслугоўванні кліентаў, то спадар Навіцкі паведаміў у сваім адказе, што, «... кіруючыся нарматыўна-прававой базай Рэспублікі Беларусь, банк мае права пры аказанні паслуг насельніцтву выкарыстоўваць адну з дзяржаўных моваў РБ — беларускую ці рускую».

— Але артыкул 50 Канстытуцыі гарантуе, што кожны грамадзянін мае права карыстацца роднай мовай, выбіраць мову зносін. У рэальных жыццях у нас усё выглядае зусім інакш. Я не магу адправіць ці надрукаваць якую-небудзь банкаўскую паперку на беларускай мове, бо супрацоўнікі банка скардзяцца на нястачу беларускага шрыфту ў кампутарах. Аб гэтым я і пісаў кіраўніцтву банка і спадзяваўся, што яго ім устаноўяць, і можна будзе свабодна карыстацца роднай мовай для аплаты паслуг. Але замест канкрэтнай працы па пашырэнні беларускай мовы ў банкаўскай сферы мне даслалі звычайную адпіску, — паведаміў праваабаронца Сяргей Гоўша.

БАБРУЙСК. Пікет салідарнасці не дазволілі

Каардынатар бабруйскай суполкі БХД Таісія Кабанчук паведаміла, што атрымала адмову з гарвыканкама на правядзенне пікета.

Пікет планавалася для падтрымкі бабруйчаніна Яўгена Васьковіча, на якога аказваецца моцны ціск адміністрацыі магілёўскай турмы №4. Хлопца перавялі ў адзіночную камеру, на яго ідзе ціск з боку сукамернікаў таксама. Пасля гэтага актывісты БХД вырашылі падаць заяўкі на правядзенні пікетаў салідарнасці ў некалькіх гарадах, у тым ліку ў Бабруйску.

«Мы атрымалі самы стандартны адказ-адмову ад намесніка старшыні гарвыканкама Аляксандра Маркачоў, — распавядае Таісія Кабанчук. — Усе гэтыя адпіскі — як пад капірку. У паперы гаварыцца, напрыклад, што наша заяўка не адпавядае артыкулу № 2 Закона «Аб масавых мерапрыемствах», што не ўказалі парадак аплаты паслуг на медыцынскае абслугоўванне і прыборку тэрыторыі. Таксама Маркачоў палічыў за парушэнне інфармацыю ў СМІ, некалькі выданняў напісалі пра запланаваны пікет, і ўсе яны пералічаныя ў паперы».

«Нават калі б не было папярэдніх пунктаў, нам бы ўсё роўна адмовілі ў правядзенні пікета на стадыёне фабрыкі «Славянка». Чыноўнік паведаміў, што акурат на 14 траўня там запланавана правядзенне спартоўнага па футболе, вось такое супадзенне», — тлумачыць Таісія Кабанчук.

Мясцовыя актывісты плануюць па-ранейшаму падтрымліваць Яўгена Васьковіча лістамі, паштоўкамі, дапамагаць яго сваякам.

БРЭСТ. Міліцыя зацікавілася эсдэкамі

Праваахоўныя органы склалі пратакол апытання на старшыню Брэсцкай абласной арганізацыі БСДП (Грамада) Ігара Маслоўскага.

Як паведаміў сам Маслоўскі, міліцыянты завіталі ў партыйны офіс і пажадалі атрымаць тлумачэнні адносна таго, як брэсцкая суполка БСДП (Грамада) ладзіла інфармацыйную кампанію напярэдадні 1 мая і віншавала жыхароў горада.

«Я патлумачыў, што мы дзейнічалі ў рамках беларускага заканадаўства і адзначалі Першамай, які застаецца ў нашай краіне дзяржаўным святам, — паведаміў Ігар Маслоўскі. — Але мы таксама адзначылі яго як Міжнародны дзень салідарнасці працоўных у барацьбе за свае правы. Тое, што з гэтай нагоды распаўсюджвалі віншаванні і партыйныя бюлетэны, таксама не забаронена заканадаўствам».

Ігар Маслоўскі лічыць дзіўнай сітуацыю, калі праваахоўныя органы шукаюць нейкія парушэнні пасля таго, як мінула амаль два тыдні пасля падзей. Ён таксама нагадаў, што гарадскія ўлады сёлета забаранілі сацыял-дэмакратам ладзіць у Брэсце першамайскую дэманстрацыю, спаслаўшыся на тое, што дазвол на масавае мерапрыемства ў гэты дзень ужо атрымала Брэсцкае абласное аб'яднанне прафсаюзаў.

Матэрыялы падрыхтаваныя паводле інфармацыі сайта spring96.org

Еўрапейскі секулярызм у «Доме Фішара»

Вікторыя ЧАПЛЕВА

12 мая Войцех Пшыбыльскі выступіў з лекцыяй «Бог даў, Бог узяў. Рэлігія і секулярызм у Еўропе» ў Мінскім антыкафе «Дом Фішара».

Сустрэча адбылася пры падтрымцы «Еўрапейскага кафе: адкрытай прасторы Еўропы», «Free Speech Partnership» і пры супрацоўніцтве з «International Visegrad Fund». Гутарка ішла на англійскай мове з перакладам на рускую.

Войцех Пшыбыльскі — галоўны рэдактар часопісаў «Res Publica Nowa» і «Visegrad Insight». У сваёй доктарскай дысертацыі ён апісвае каталіцызм як палітычную ідэалогію XIX стагоддзя. Але ў лекцыі гістарычны аспект Пшыбыльскі амаль не крапаў. Навуковец казаў пра тое, як рэлігія ўплывае на палітыку ў краінах Еўропы. Адна з галоўных высноў, якую можна было зрабіць з лекцыі, заключаецца ў тым, што рэлігія — гэта сродак збліжэння «вярхоў» і «нізоў», агульная кропка дотыку палітыкаў і народаў.

Пшыбыльскі фактычна зруйнаваў стэрэатып пра амаль стопрацэнтную рэлігійную палякаў

і прыхільнасць да каталіцызму. Калі ў 1990-я гады шчырымі каталікамі сябе лічылі 96–97% палякаў, то на сёння гэтая лічба апусцілася да 60%. Па меркаванні лектара, гэта адбылося праз актыўную міграцыю, існаванне празмернай свабоды меркаванняў у Польшчы і састарэласць поглядаў лідараў краіны.

Пасля лекцыі запалілася дыскусія, у якой мелі месца пытанні наконт саміх дэфініцый «рэлігія» і «секулярызм», рэмаркі аб функцыянаванні розных канфесій у еўрапейскіх краінах. Пшыбыльскаму паступіла нават пытанне пра тое, колькі разоў ён спавядаўся за год. На што лектар адказаў, што ў дэмакратычных краінах такое не пытаюць.

Спрэчкі не пакінулі без увагі і рэлігійную сітуацыю ў нашай краіне. У прыватнасці, прадметам дыскусіі стала прапанова Лукашэнка аб стварэнні царквы дзяржаўнай ідэалогіі. Такую прапанову лектар пракаментываў наступным чынам: «Грамадства б адрэагавала на гэта двухбакова — і сумна, і смешна».

Лекцыя «Бог даў, Бог узяў. Рэлігія і секулярызм у Еўропе» планавалася не адзін год. Пры тым, па словах Пшыбыльскага, яна не будзе апошняй. У планы навукоўца ўваходзіць правядзенне яшчэ шэрагу лекцый, і не толькі на тэму рэлігіі.

Звальненні на «Белшыне»

У Акцыянерным таварыстве «Белшына» пачаліся масавыя скарачэнні работных.

Пад скарачэнне трапілі і актывісты Беларускага незалежнага прафсаюза, у тым ліку — старшыня першаснай прафсаюзнай арганізацыі Артур Міхалап.

Намеснік старшыні Беларускага незалежнага прафсаюза Сяргей Антусевіч каментуе сітуацыю:

— Усё робіцца ў нас так, каб гэта не было фармальна звязана ні з якімі прафсаюзамі. Прынамсі, зараз звальняюць кіраўніцтва прафсаюзнай арганізацыі на «Белшыне». Абіраюць гэты шлях таму, што, насамрэч, тыя заробкі, якія прапаноўваюць на прадпрыемстве, гэта не тыя грошы, за якія можна зараз працаваць. Тым больш прыйшло маладое кіраўніцтва, вельмі актыўнае. Па тарыфным пагадненні, па калектыўнай дамоў, якія існуюць у Беларускім незалежным прафсаюзе, проста так кіраўніцтва арганізацыі звольніць нельга, ёсць пэўныя гарантыі.

Нагадаем, пра тое, што з «Белшыны» будзе звольнена траціна работнікаў, яшчэ ў жніўні мінулага года паведаміў прэм'ер-міністр Міхаіл Мясніковіч.

Беларускае Радыё Рацыя

Іртутнае срэбра жыцця

Выйшла чарговая кніга Алеся Бяляцкага «Іртутнае срэбра жыцця» пра падзеі 2010–2011 гадоў.

Кніга напісана Алесем Бяляцкім падчас ягонага зняволення: з верасня 2012 па чэрвень 2013 года. Выданне ўключае ў сябе лісты з успамінамі, рэфлексіямі і развагамі, тут апісаны і звычайныя працоўныя будні, падзеі, што папярэднічалі арышту праваабаронцы, міжнародныя паездкі. Назва кнігі даволі вобразная.

«Пісаць пра падзеі 2010–2011 гадоў і лёгка, бо яны,

здаецца, добра-такі адбіліся ў маёй памяці, і цяжка, бо ўсё ж час няўмольна зьядае сьвежыню эмоцыяў, сотні і тысячы дробных дэталей, якія ствараюць шматфарбную карціну жыцця. Набягаюць новыя падзеі, новыя ўражанні, якія адцяняюць і заціраюць старыя», — напісаў Аляксей Бяляцкі ў адным з лістоў.

Укладальніца выдання праваабаронца Алена Лапцёнак у прадмове да кнігі адзначае: «Прайшло ўжо больш за два гады з моманту арышту Алеся Бяляцкага, і палову вызначанага судом тэрміну зняволення ён ужо адбыў. Але нават гэты час у пэўнай ступені не аказаўся

для яго страчаным дарма, і, як чалавек з моцным унураным стрыжнем, Аляксей здолеў скарыстаць яго і разбавіць аднастайнасць турэмнага побыту творчымі задумамі і іх плённай рэалізацыяй».

Гэта ўжо другая кніга Алеся Бяляцкага, якая выйшла за час ягонага зняволення. Першая — «Асьвечаныя Беларускай», зараз яшчэ рыхтуецца да выдання зборнік ягоных публіцыстычных твораў «Халоднае крыло Радзімы».

Бліжэйшым часам Праваабарончы цэнтр «Вясна» запрасіць на прэзентацыю кнігі, дзе яе магчыма будзе атрымаць.

Паводле spring96.org

На авансцэне Еўразіі

Кацярына КОЛЬ

30 мая — 1 чэрвеня ў Варшаве адбудзецца міжнародная канферэнцыя «Беларусь на авансцэне Еўразіі: паміж Масквой і Кіевам».

Канферэнцыя арганізавана Інстытутам грамадзянскай прасторы і публічнай палітыкі Універсітэта Лазарскага. Гэта ўжо шостая канферэнцыя Цэнтра беларускіх даследаванняў Інстытута, прысвечаная праблемам беларускага грамадства. Аналітыкі, грамадскія дзеячы і журналісты з Беларусі, краінаў Еўропы і ЗША

будуць разважаць пра магчымасці развіцця грамадзянскай супольнасці ў Беларусі праз прызму падзеяў ва Украіне.

У канферэнцыі бяруць удзел Андрэш Рац (Венгерскі інстытут замежных спраў, Венгрыя), Мікола Рабчук (палітолаг, Украіна), Пэр Андэрс Рудлінг (Лундскі ўніверсітэт, Швецыя) Антоні Мірановіч (Беластоцкі ўніверсітэт, Польшча), а таксама шэраг беларускіх гісторыкаў, журналістаў, палітолагаў, эканамістаў і грамадскіх актывістаў.

З прывітальным словам да ўдзельнікаў канферэнцыі выступіць суддзя Ежы Стэмпень, дырэктар Інстытута грамадзянскай прасторы і публічнай палітыкі Універсітэта Лазарскага, былы старшыня Канстытуцыйнага

Трыбунала Польшчы; Роджэр Патоцкі, дырэктар еўрапейскіх праграм Нацыянальнага фонду ў падтрымку дэмакратыі (ЗША).

Падчас канферэнцыі яе ўдзельнікі і шматлікія госці абмяркуюць шэраг праблем развіцця беларускага грамадства, у тым ліку на тле падзей ва Украіне. Адна з секцый канферэнцыі так і называецца: «Паблізу ўкраінскага вулкану».

Таксама ў праграме канферэнцыі вызначаны секцыі «Нацыя «на вяртанні»: міфы і стэрэатыпы ў беларускім грамадстве», «Грамадзянская супольнасць — крыніца перамен».

У апошні дзень канферэнцыі, 1 чэрвеня, усе жадаючыя змогуць прыняць удзел у дыскусіі «Беларускае грамадства: спячка ці трансфармацыя?».

Інфармацыйная падтрымка: газета «Новы час»

ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

Было б на што скардзіцца...

Сяргей САЛАЎЎ

Заўсёды знойдуцца людзі, якія будуць скардзіцца абы на што, нават калі яны ў раю. Улады ў дошку разбіваліся, каб правесці Чэмпіят свету па хакеі на належным узроўні. На беспрэцэдэнтныя крокі ішлі. І ўсё роўна камусьці чাগосьці не хапае.

На тыдні Аляксандр Лукашэнка, прымаючы даверчыя граматы ад паслоў замежных дзяржаў, выказаў меркаванне, што Чэмпіят свету па хакеі дазволіць замежнікам скласці пра Беларусь уласнае неперадзутае меркаванне. «Для нас было важна, каб тыя людзі, якія ў нас не былі, а фанаты, аматары хакея — гэта актыўныя людзі, прыехалі сюды і на свае вочы паглядзелі нашу краіну», — сказаў Лукашэнка. Па яго словах, пра Беларусь напісана «вельмі шмат дрэннага». А таму была задача, «каб вы самі аб'ектыўна паглядзелі нашу краіну».

«Ужо поўная дэмакратыя: што хочучь (хакейныя заўзятары падчас ЧС у Мінску), тое і п'юць, дзе хочучь, там і п'юць. Міліцыя ўжо іх дадому адвозіць, калі трэба», — сказаў беларускі правадэр.

Канешне, наконт «што хочучь» Лукашэнка пажартаваў — на час ЧС па хакеі з мінскіх крамаў выдалена ўсё імпартнае піва. Мы пісалі ў пазамінулым нумары, што з 1 мая ўводзіцца паўгадовае ліцэнзаванне на імпарт пеннага напою з краінаў па-за межамі Мытнага саюза, але ж выдалены ўвесь імпарт — нават «мытнасаюзаўская» расійская «Балтыка»! Прычым, журналісты так і не здолелі ўцямна разабрацца, хто ж аддаў такі загад: у Мінгарвыканкаме кажуць, што нічога падобнага ніякім гандлёвым кропкам не казалі. У Міністэрстве гандлю таксама адзначаюць: загада прыбіраць імпартнае піва з паліцаў крамаў не было, была толькі «рэкамендацыя рэкламаваць айчыннае піва». І ўсё.

Самае смешнае, што ў Чэмпіянаце па хакеі ў афіцыйных спонсарах два піўных брэнда: лакальны айчыны «Рэчыцкае» і міжнародны спонсар — расійская «Охота». Хоць абодва і належаць адной кампаніі — «Хайнекен», усё адно: спонсарская «Охота» ў мінскіх крамах не прадаецца!

Затое, як мы і прадбачылі, у афіцыйным плюсе апынулася «Лідскае». Няп'ючы аўтар гэтых радкоў, «прашарсціўшы» мінскія крамы, пабачыў поўную адсутнасць «нулёвай Балтыкі» і безалкагольнай «Абалоні». «Лідская нулёвачка» стала фактычна

манапалістам у гэтым сегменце рынка.

Але хай з ім, з півам. Пэўна, яго трэба ўвогуле забараніць. На тыдні была апылюднена чарговая справаздача Сусветнай арганізацыі аховы здароўя, і мы даведаліся, што беларуская нацыя не співаецца — яна ўжо спілася. Беларусь лідзіруе ў рэйтынгу краін па ўзроўні спажывання алкаголю.

Паводле дадзеных СААЗ, кожны жыхар краіны ва ўзросце 15 гадоў і старэй штогод выпівае ў сярэднім 17,5 літра чыстага спірту. Пры гэтым на кожнага сярэднестатыстычнага мужчыну прыходзіцца 27,5 літра, на жанчыну — 9,1 літра. У гэтым сумным рэйтынгу мы апырэдзілі малдаван (16,8 літра ў год), літоўцаў (15,4 літра) і нават рускіх, дзе кожны жыхар, старэйшы за 15 гадоў, выпівае ў сярэднім 15,1 літра чыстага спірту штогод.

Між тым, тая ж СААЗ вызначае крытычны ўзровень ужывання алкаголю — 8 літраў спірту ў пераліку на кожнага жыхара краіны ва ўзросце ад 15 гадоў. У выпадку перавышэння дадзенай рысы адбываецца паступовая дэградацыя нацыі. Мы перавысілі гэты паказчык больш чым удвая!

Падчас чэмпіянату сорамна за некаторых калегаў. Напрыклад, журналіст Ігар Брагін у інтэрнэце «граміць» арганізатараў: усё яму не так. Складаная працэдура дагляду — пропуску на матчы, прэс-цэнтр размешчаны далёка ад арэны, няма скрыняў для захоўвання фотатэхнікі журналістаў, марудны і нестабільны інтэрнэт. І гэта яшчэ не ўсё. «Рэпрэсіі ўнутры арэны — вось самы балючы ўдар па прафесіяналах», — піша Брагін.

І што ж ён называе рэпрэсіямі? Першае: служба бяспекі забараніла вешаць камеры падаха палацаў, дзе праходзяць гульні, і другое: для здымак Лукашэнка фотакораў «сагналі ў адну кропку, на якой, па-добраму, цесна будзе і сям'ярам».

Я ўяўляю, як рагоча, чытаючы пра такія «рэпрэсіі», напрыклад, журналіст Андрэй Пачобут, які тры месяцы адсядзеў у гарадзенскай турме, пакуль чакаў судна за «паклёп на прэзідэнта». Альбо журналісткі Ірына Халіп і Наталля Радзіна, якія прайшлі

праз «амерыканку» — турму КДБ. Ці той жа фатограф Антон Сурапін, якога ў той жа «амерыканцы» трымалі ні за што — крымінальная справа ў яго адносінах так і не разглядалася. Ці Мікола Маркевіч, узгадваючы сваю «хімію»... Вось гэта рэпрэсіі, а тое, пра што піша Брагін, — так, дробныя хібы, нават не непрыемнасці.

А тое, што «інтэрнэт марудны», ды «складаная працэдура дагляду», дык гэта ўвогуле недарэчна. Паспрабаваў бы ён патрапіць у звычайны беларускі суд на якую-небудзь «гучную справу», дзе няма не тое што інтэрнэту — мабільная сувязь адсутнічае, дык працэдура дагляду на хакеі яму б паказалася драбязой.

Трэба не толькі на хакей хадзіць — трэба хоць крышачку даведацца аб краіне, у якую ты едзеш. Тады б асэнсоўваў, што Беларусь у рэйтынгу свабоды прэсы знаходзіцца на 157-м месцы сярод існуючых 180-ці. Што прапанаваны журналістам інтэрнэт ад «Белтэлекама» ў Беларусі называюць па-руску «Елетелеком». Што ў любой кропцы мабільнай сувязі па прад'яўленні пашпарту можна набыць больш стабільную 3G-картку нават з мадэмам, і не залежаць ад ласкі арганізатараў. І ўвогуле, гледзячы па фотцы, спадар Брагін — даволі сталы чалавек. Мог бы і ўгадаць, як працавалі журналісты, калі такой штукі, як «інтэрнэт», увогуле не было.

Ну і, канешне, на фоне расійска-ўкраінскага канфлікту нас працягваюць радаваць родныя парламентары. Яны працягваюць шукаць альтэрнатыву адпачынку ў Крыме, і ў іх гэта няблага атрымліваецца. Раней мы паведамлялі, што з 1 чэрвеня можна без віз ездзіць у Турцыю, а зараз Ніжняя палата беларускага парламента ратыфікавала пагадненне паміж Беларуссю і Казахстанам аб парадку знаходжання грамадзян дзвюх краін. Дакумент дазваляе грамадзянам Беларусі знаходзіцца на тэрыторыі Казахстана без рэгістрацыі на працягу 30 дзён.

Кумыс удаёнцы, скокі на вярблюдах, бойкі баявых бараноў, брыбармак у медным тазіку, прыгажуні з нязвыклымі рысамі твару — усё гэта зараз і без рэгістрацыі!

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

Алесь Бяляцкі

Палітзняволены праваабаронца Алесь Бяляцкі за сваю кнігу «Асвечаныя беларушчынай» атрымаў прэмію Алеся Адамовіча.

За Бяляцкага ўзнагароду атрымлівала ягоная жонка Наталля Пінчук.

Сам Бяляцкі ведае пра атрыманне прэміі і напісаў адпаведны зварот з гэтай нагоды. Пінчук зачытала: «Кніга займела пэўны падтэкст, бо пытанні, якія ў ёй уздымаюцца, важныя для перспектывы існавання нашага народу. Беларусь ёсць там, дзе ёсць беларуская свядомасць, культура і мова. Калі нашыя суседзі такім чынам вызначаюць для сябе «рускі мир», то мы вызначаем «беларускі свет» і адстаім яго».

Наталля Адамовіч, дачка Алеся Адамовіча, у гонар якога была заснаваная прэмія, заявіла, што Бяляцкі стаў 34-м лаўрэатам гэтай ўзнагароды. «Раней кнігі спальвалі, а цяпер — новая форма: забарона на ўвоз», — адзначыла Наталля Адамовіч, гаворачы пра важнасць кнігі.

Нагадаем, 3 ліпеня 2013 года на літоўска-беларускай мяжы ў праваабаронцы Таццяны Равякі мыйнікі канфіскавалі 40 асобнікаў кнігі «Асвечаныя беларушчынай». На падставе заключэння экспертаў суд зрабіў выснову, што кніга ўтрымлівае матэрыялы, якія могуць нанесці шкоду эканамічным і палітычным інтарэсам краіны, і пастанавіў вывесці кнігі назад у Літву.

Таццяна Бандарчук

Белую дырэктарку Белдзяржцырка Таццяне Бандарчук Аляксандр Лукашэнка ў другі раз вызваліў ад крымінальнай адказнасці.

Нагадаем, аб узбуджэнні Генпракуратурай па матэрыялах Галоўнага ўпраўлення па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі МУС і КДК крымінальнай справы ў дачыненні да Бандарчук было абвешчана 7 чэрвеня 2013 года. Намеснік генпракурора Аляксей Стук удакладніў, што вывучаліся пытанні, звязаныя з выкарыстаннем Бандарчук аўтарскага права, бясплатнай рэалізацыі квіткаў на некаторыя выступы, страхаваннем замежных артыстаў, выплатамі беларускім артыстам, якія знаходзяцца на гастролях.

У канцы мінулага года Бандарчук у ходзе следства пакрыла шкоду і падала хадаініцтва аб вызваленні ад крымінальнай адказнасці. У Следчым камітэце пацвердзілі, што «нанесены матэрыяльны ўрон пакрыты ў ходзе следства ў поўным аб'ёме». Канчатковае абвінавачванне было прад'яўлена ў злоўжыванні службовымі паўнамоцтвамі.

Зараз стала вядома, што Аляксандр Лукашэнка памілаваў Таццяну Бандарчук. Ужо другі раз — першы раз гэта адбылося ў 2000 годзе, калі Бандарчук падазравалі ў атрыманні хабару.

Мітрапаліт Павел

Мітрапаліт Мінскі і Слуцкі Патрыяршы экзарх усяе Беларусі Павел пагутарыў з журналістамі. Гутарка атрымалася вельмі шчырай і «пра ўсё».

Падчас гутаркі Мітрапаліт прызнаўся: ён любіць прыгожы спорт, але супраць звязкі спорту і камерцыі. «Я ніколі не купляю латарэйныя білеты. Калі мне прапануюць — купі білет і дапамажы дзецям, я адказваю, што з дзяржавай у азартныя гульні не гуляю», — заявіў Мітрапаліт.

Ён таксама адзначыў, што беларусы павінны размаўляць і маліцца на роднай мове. «Я думаю, гэта правільна, у Беларусі, безумоўна, асноўнай мовай павінна быць беларуская», — падкрэсліў Мітрапаліт. Сам экзарх беларускую мову разумее, але пакуль не размаўляе. Але набыў дапаможнік па беларускай мове, аднак часу на падрабязнае знаёмства, да прыкладу, з беларускай літаратурай у яго не шмат.

«Усе місіянеры вывучалі мясцовую мову, потым рабілі на яе пераклад Евангелля, малітvasлова і прапаведавалі, гэта нармальна», — запэўніў Мітрапаліт. І дадаў, што, калі праваслаўныя вернікі Беларусі захочуць маліцца на роднай мове, то ўладыка падтрымае гэтую ідэю. «Сталі прапаноўваць раннюю літургію на адной мове, познюю — на іншай. Мы гэтаму таксама пераакаджаць не будзем», — сказаў праваслаўны іерарх.

Нелегітымныя рэферэндумы

Міхаіл ПАСТУХОЎ, Сяргей ПУЛЬША

Канстытуцыя не стала галоўным дзеючым законам краіны. Яе «перапівалі», насамрэч, тройчы. Але пытанне, наколькі законна гэта рабілася? Адзначым, што ніводзін з праведзеных у Беларусі рэферэндумаў не быў легітымным. Нават першы — рэферэндум 1995 года.

Рэферэндум — 1995

З ініцыятывай правядзення рэферэндуму выступіў Аляксандр Лукашэнка. Ён прапанаваў на ўсенароднае абмеркаванне чатыры пытанні. Ці згодныя вы з наданнем рускай мове роўнага статусу з беларускай? Ці падтрымліваеце вы прапанову аб усталяванні новых дзяржаўнага сцяга і дзяржаўнага герба Рэспублікі Беларусь? Ці падтрымліваеце вы дзеянні прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, скіраваныя на эканамічную інтэграцыю з Расійскай Федэрацыяй? Ці згодныя вы з неабходнасцю ўнясення зменаў у Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь, якія прадугледжваюць магчымасць датэрміновага спынення паўнамоцтваў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь у выпадках сістэматычнага або грубага парушэння Канстытуцыі?

Ужо ад пачатку фармулёўкі пытанняў былі незаконнымі. Яны супярэчылі Дэкларацыі аб суверэнітэце Беларусі (праэмбуле і артыкулам 1, 2 і 3), Канстытуцыі (праэмбуле, артыкулам 17 і 78), Закону «Аб усенародным галасаванні (рэферэндуме) у Рэспубліцы Беларусь» (арт. 3). Першае і другое пытанні груба парушалі «неад’емнае права беларускага народа на суверэнную нацыянальную дзяржаўнасць, гарантыі існавання беларускай культуры і мовы». Нельга было выносіць на рэферэндум пытанне аб мове і аб нацыянальных дзяржаўных сімвалах.

Пытанне аб адабрэнні прарасійскай палітыкі супярэчыць суверэннай нацыянальнай дзяржаўнасці. Акрамя таго, яно парушае міжнародныя абавязальніцтвы Рэспублікі Беларусь.

Фармулёўка чацвёртага пытання аб прадастаўленні прэзідэнту права спыніць паўнамо-

цтвы парламента «ў выпадках сістэматычнага або грубага парушэння ім Канстытуцыі» ідзе ў разрэз з нормай Дэкларацыі аб суверэнітэце, згодна з якой толькі Вярхоўны Савет мае права выступаць ад імя беларускага народа, а таксама з шэрагам палажэнняў Канстытуцыі.

Гэты рэферэндум быў прызначаны і з парушэннем працэдуры. 11 красавіка 1995 года Вярхоўны Савет 12-га склікання прыступіў да разгляду прапановы Лукашэнкі, супраць якой выступілі дэпутаты ад БНФ. У выніку ВС не падтрымаў ініцыятыву кіраўніка дзяржавы. Лукашэнка заявіў, што прыпыніць дзейнасць парламента і ўсё адно правядзе рэферэндум. У знак пратэсту дэпутаты ад БНФ абвясцілі галадоўку ў зале пасяджэнняў парламента. Уначы з 11 на 12 красавіка ў парламент уварваліся людзі ў масках, збілі і выкінулі адтуль парламентароў. 13 красавіка 1995 года ВС шляхам паўторнага галасавання прыняў пастанову аб прызначэнні рэферэндуму. Аднак паўторнае галасаванне па працэдуры не дапускалася.

Больш за тое, па Канстытуцыі забаранялася ўносіць змены і дапаўненні ў Канстытуцыю (пытанне №4) у апошнія шэсць месяцаў паўнамоцтваў парламента. У той перыяд рэферэндум наогул не мог быць прызначаны!

Такім чынам, рэферэндум 1995 года быў незаконным. Усе дзеянні, скіраваныя на рэалізацыю пастаўленых на рэферэндуме пытанняў, варта прызнаць злоўжываннем уладай і гвалтам у дачыненні да беларускага народа.

Рэферэндум — 1996

Праз дэпутацкае лобі ў Вярхоўным Савеце 13-га склікання Лукашэнка дамогся прыняцця рашэння аб прызначэнні рэферэндуму. Лукашэнка прапанаваў: перанесці Дзень незалежнасці Рэспублікі Беларусь (Дзень Рэспублікі) на 3 ліпеня — Дзень вызвалення Беларусі ад гітлераўскіх захопнікаў; прыняць Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь 1994 года са зменамі і дапаўненнямі (новая рэдакцыя Канстытуцыі), прапанаванымі Лукашэнкам. А таксама адказаць на пытанні: Ці выступаеце вы за свабодныя, без абмежаванняў, куплю і продаж зямлі? Ці падтрымліваеце вы адмену смяротнага пакарання?

Былі яшчэ і пытанні ад парламента, але на іх мы спыняцца не будзем.

Пытанне аб пераносе Дня незалежнасці на 3 ліпеня было ўвогуле недарэчным, бо супярэчыла рэчаіснасці. Вядома, што Дэкларацыя аб суверэнітэце Беларусі была прынятая 27 ліпеня, і падвргаць сумневу гэты факт проста нельга.

Безумоўна, галоўным было пытанне аб прыняцці Канстытуцыі Беларусі «са зменамі і дапаўненнямі (новай рэдакцыі Канстытуцыі)». Для большасці суддзяў КС было зразумела, што Лукашэнка прапануе на рэферэндум новую Канстытуцыю — і тым самым адмяняе дзеючую Канстытуцыю. Аднак з-за супрацьстаяння ў складзе суда прыняцц прыняццёвае рашэнне па гэтым пытанні не ўдалося. У выніку КС прызнаў, што «папраўкі» не могуць выносіцца на абавязковы рэферэндум, і, адпаведна, не могуць быць уключаны ў тэкст Канстытуцыі пасля іх прыняцця.

Больш таго, пытанне пра Канстытуцыю не магло быць вынесена на рэферэндум, наколькі на яго нельга было даць адназначны адказ. Цяжка нават зразумець, за што прапанавалася галасаваць: за змены і дапаўненні ў Канстытуцыю, за новую рэдакцыю Канстытуцыі або за новую Канстытуцыю?

Пытанне аб куплі і продажы зямлі было сфармулявана правакацыйна, бо адказ на яго чаканы. Продаж зямлі «без абмежаванняў» супярэчыць інтарэсам народа, які з’яўляецца ўласнікам усіх рэсурсаў і багаццяў на сваёй тэрыторыі.

І нават пытанне аб адмене смяротнага пакарання было складаным для разумення. Што такое адмена? Мараторый, невыкананне пакарання, пажыццёвае зняволенне? У сувязі з гэтым яно таксама не магло выносіцца на рэферэндум.

На падставе рашэння Канстытуцыйнага суда ад 4 лістапада дэпутаты парламента зрабілі галасаванне пра Канстытуцыю «рэкамендацыйным». Лукашэнка не пагадзіўся з рашэннем КС і «адмяніў» яго (указам ад 7 лістапада 1996 года №459). Ён запатрабаваў ад органаў улады, у тым ліку Цэнтрвыбаркама, праводзіць абавязковы рэферэндум па пытанні пра змены ў Канстытуцыю. Старшыня Цэнтрвыбаркама Віктар Ганчар на прэс-канферэнцыі 14 лістапада 1996 года выказаў свой пратэст,

і быў вызвалены ад пасады прэзідэнцкім указам. На яго месца Лукашэнка прызначыў Лідзію Ярмошыну. Будынак Цэнтрвыбаркама быў заблакаваны людзьмі ў «форме», якія не прапускалі ў яго нікога да падвядзення вынікаў рэферэндуму.

З 27 лістапада 1996 года «новая рэдакцыя Канстытуцыі» была ўведзена ў дзеянне. Легітымныя органы ўлады (Вярхоўны Савет, Кантрольная палата, Канстытуцыйны суд) былі незаконна распушчаны.

Спецкамісія Вярхоўнага Савета на чале з Ганчаром кваліфікавала гэта як захоп дзяржаўнай улады неканстытуцыйным шляхам.

Рэферэндум — 2004

Пасля прэзідэнцкіх выбараў 2001 года ўлада стала пытанне падаўжэння тэрміну паўнамоцтваў Лукашэнкі. Асноўнай перашкодай з’яўлялася палажэнне артыкула 81 Канстытуцыі, згодна з якім адна і тая ж асоба не магла быць прэзідэнтам больш за два тэрміны. Трэба было зноў мяняць Канстытуцыю.

Чарговы рэферэндум быў абвешчаны прэзідэнцкім указам ад 7 верасня 2004 года №431 (раней прызначэнне плебісцыту было выключна прэагатывай парламента). На абмеркаванне выносілася адно, але вельмі аб’ёмнае пытанне: «Ці дазваляеце вы першаму прэзідэнту Рэспублікі Беларусь Лукашэнку А.Р. удзельнічаць у якасці кандыдата ў прэзідэнты Рэспублікі Беларусь у выбарах прэзідэнта і ці прымаеце частку першую артыкула 81 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь у наступнай рэдакцыі: «Прэзідэнт абіраецца на пяць гадоў непасрэдна народам Рэспублікі Беларусь на аснове ўсеагульнага, свабоднага, роўнага і праммага выбарчага права пры таемным галасаванні?»

Указ уступіў у сілу на наступны дзень пасля яго выдання, калі ўжо ішла кампанія па выбарах дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў. Рэферэндум пайшоў «у дадатак» да выбараў, якія адбыліся 17 кастрычніка.

Але такі парадак прызначэння рэферэндуму не адпавядае артыкулу 74 нават «новай Канстытуцыі». Згодна з часткай 3 гэтага артыкула, дата правядзення рэферэндуму прызначаецца не пазней за тры месяцы з дня выдання ўказа прэзідэнта аб прызначэнні рэферэндуму.

Калі прытрымлівацца літары Канстытуцыі, то бачна, што на рэферэндум могуць выносіцца «важнейшыя пытанні» дзяржаўнага і грамадскага жыцця. Між тым, пастаўленае пытанне адлюстроўвае праблему аднаго грамадзяніна — Аляксандра Лукашэнкі, які да гэтага двойчы прыносіў прысягу на вернасць Канстытуцыі.

На рэферэндум ставілася пытанне, непасрэдна звязанае з удзелам у прэзідэнцкіх выбарах і наступным выбараннем на пасаду Лукашэнкі. Між тым, у адпаведнасці з часткай 2 артыкула 112 Выбарчага кодэкса «на рэспубліканскі рэферэндум не могуць выносіцца пытанні... звязаныя з абраннем і вызваленнем ад пасады прэзідэнта Рэспублікі Беларусь».

Уключэнне ў бюлетэнь для галасавання пытання, у фармулёўцы якога захоўваюцца, па сутнасці, два розныя па зместу і сэнсу пытанні (аб дазволе Лукашэнку балатавацца і аб «папраўцы» у Канстытуцыю), таксама забараняецца Выбарчым кодэксам. Згодна з ім, «пытанне, якое выносіцца на рэспубліканскі рэферэндум, павінна быць сфармулявана... выразна і ясна з тым, каб на яго быў магчымы адназначны адказ».

Нягледзячы на парушэнне парадку прызначэння рэферэндуму, недапушчальнасць пытання, пастаўленага на галасаванне, грубыя парушэнні заканадаўства пры галасаванні, рэферэндум быў прызнаны адбыўшымся. Па яго выніках былі ўнесены змены ў артыкул 81 «новай Канстытуцыі», і ў 2006 годзе Лукашэнка зноў балатаваўся кандыдатам у прэзідэнты.

Рэзюме

Як бачым, усе рэспубліканскія рэферэндумы насілі неканстытуцыйны, незаконны і недэмакратычны характар. З юрыдычнага пункту гледжання іх вынікі не маюць значэння. Гэта значыць, што Канстытуцыя Рэспублікі Беларусь 1994 года захоўвае свой легітымны характар. Яе трэба ачысціць ад так званых паправак і аднавіць дзеянне.

Паважаныя чытачы! Свае пытанні па абароне правоў чалавека вы можае задаць Міхаілу Пастухову, даслаўшы іх у рэдакцыю, альбо ў каментарых пад артыкулам на сайце novychas.info.

Як забіць сельскую гаспадарку

Таццяна ЛІСІЧЭНКА

Ва ўрадзе разглядаюцца падыходы па фармаванні прагнозу сацыяльна-эканамічнага развіцця і праграмы на 2015–2020 гады. «Мы будзем выносіць дастаткова смелыя рашэнні па развіцці народна-гаспадарчага комплексу краіны», — паведаміў прэм’ер Мясніковіч. І паабяцаў рэвалюцыю ў эканоміцы.

Смелыя рашэнні ў першую чаргу закрануць грашова-крэдытную палітыку — гаворка ідзе аб зніжэнні ставак па крэдытах для сельгасарганізацый. «Ёсць ускосны механізм, гэта не прамая сувязь паміж коштам крэдыту і дэпазіту. Тут дзяржава мае намер удзельнічаць як актыўны, будзем так казаць, гулец на фінансавым рынку», — растлумачыў Мясніковіч.

Але адбылося практычна ўсё, як заўсёды. «Рэвалюцыйнае рашэнне» вылілася ў старую, знаёмую схему: друкуем грошы — уліваем у вёску — друкуем яшчэ грошы — кампенсуем банкам страты ад нізкіх працэнтных ставак.

Ужо колькі разоў Аляксандр Лукашэнка патрабаваў: вёска, выходзі на самаакупнасць! Той падтрымкі, што была раней, не будзе! Эканоміка не вытрымлівае! А любыя калгаснікі і не варушацца: «Куды ж вы без нас падзенечыся, з вашымі планами «харчовай бяспекі» і «росту экспарту сельгаспрадукцыі да 7 мільярдаў долараў у год»! Калі панабудавалі такіх планаў, будзеце праплачваць свае ж амбіцыі, нікуды не падзенечыся».

Вось і зараз ужо падпісаны ўказ пра новае крэдытаванне вёскі. Згодна з ім, «Белінвестбанку» і «Беларусбанку» рэкамендавана прадаставіць перапрацоўчым арганізацыям крэдыты на агульную суму 904 мільярда 600 мільянаў рублёў пад закупку фуражнага збожжа і бягловай сыравіны. Фактычна, гаворка ідзе пра ўліванне амаль мільярда (!) рублёў у калгасы.

Крэдыты будуць прадстаўлены палітычнай стаўцы з наступнай кампенсаванай банкам страт за кошт бюджэту (па крэдытах у рублях — палова стаўкі рэфінансавання Нацыянальнага банка + 3%, у валюце — 5%). Згодна з указам, крэдыты будуць прадстаўлены на тэрмін да года, што з’яўляецца пацвярджэннем таго, што ўлады працягваюць выкарыстоўваць шматгадовую схему рэфінансавання даўгоў прадпрыемстваў АПК.

Я не ведаю, якое там ва ўрадзе «аграрнае лобі». Але тое, што прапануецца рабіць надалей, можа проста забіць усю сельскую гаспадарку. Гэтыя разумныя людзі праціснулі ва ўрадзе такі праект будучага ўказа, што

Фота www.bymedia.net

«Рэвалюцыйнае рашэнне» вылілася ў старую, знаёмую схему: друкуем грошы — уліваем у вёску — друкуем яшчэ грошы — кампенсуем банкам страты ад нізкіх працэнтных ставак

працаваць ім увогуле будзе не трэба: узяць грошы ў крэдыт, паплёўваць у столь увесь год, потым аддаць крэдыт — і ўсё роўна застацца ў прыбытку.

Па словах таго ж Мясніковіча, для сельскагаспадарчых аб’ектаў, якія ўключаныя ў дзяржпраграмы, стаўка па крэдытах павінна цалкам кампенсавана за кошт бюджэту. То бок, атрымліваецца, што крэдыт выдаецца беспрацэнтны. На фоне 6,6% інфляцыі за першыя 4 месяцы бягучага года, альбо каля 20% інфляцыі на год, пры сур’ёзнай суме пазыкі, калі «правярнуць» грошы дзе-небудзь па-за вытворчасцю, на гэтыя 20% можна няблага пражыць. А ўлічваючы, што ў нас існуе дзяржпраграма ўстойлівага развіцця вёскі на 2011–2015 гады, у якую ўключаныя «і жук, і жаба», то такія «кампенсаваныя» крэдыты можа атрымаць амаль любое сельгаспрадпрыемства.

Больш за тое, як сказаў Мясніковіч, «што ж тычыцца бягучай дзейнасці, то тут крэдыты таксама павінны быць па мінімальным стаўках. Мы прапануем іх у межах 2–5% гадавых». «Калі гэтая норма будзе прынятая — адпаведны праект указа падрыхтаваны, практычна завершаны ўсе працэдуры па яго ўзгадненні, — то мы мяркуем, што гэта дазволіць істотным чынам палепшыць эканоміку вёскі, бо тэхналагічны цыкл у сельгасвытворчасці ўсё ж вельмі працяглы, і неабходна пазычаць сродкі, браць крэдыты, каб працаваць ад ураджаю да ўраджаю», — сказаў прэм’ер.

Таварышы, гэта капец. Капец усюму, а найперш — сельскай гаспадарцы. Напрыклад, сельгаспрадпрыемства бярэ крэдыт пад

«максимальныя», па Мясніковічу 5% гадавых. Не адыходзячы ад касы таго ж банка, яно пераводзіць гэтыя грошы на дэпазіт, стаўка па якім, па сённяшнім часе, складае 40% гадавых. Мы не сеем, мы не пашам, палі зарастаюць пустазеллем, худоба памірае, але ў выніку сельгаспрадпрыемства выходзіць на чысты прыбытак у памеры 35% у год ад сумы крэдыту (стаўка дэпазіту мінус стаўка крэдыту). Альбо дасягаем і 40-працэнтнага прыбытку, калі прадпрыемства ўключанае ў дзяржпраграму, і стаўка па крэдыту кампенсуецца за кошт бюджэту.

Нават калі калгас вырашыць плаціць заробак сваім працаўнікам «за паветра» ў памеры 30% ад узятых грошай, 10% — зусім неблага прыбытковасць для сельскагаспадарчага прадпрыемства. Дарэчы, у той самай дзяржпраграме ўстойлівага развіцця вёскі на 2011–2015 гады запісана, што «інтэграваным паказчыкам ацэнкі эфектыўнасці сельскагаспадарчай вытворчасці стане рэнтабельнасць продажаў у сельскай гаспадарцы. Узровень гэтага паказчыка да 2015 года павінен дасягнуць 11%».

Як кажуць, сачыце за рукамі: мінімум 10% прыбытку ў выпадку махінацый з крэдытамі і 11% прыбытковасці па праграме дзяржразвіцця! Гэтакім чынам можна і прыгожую справаздачку па выкананні дзяржпраграмы развіцця вёскі намаляваць. А гэта ўжо не хухры-мухры, гэта сапраўды цягне на «рэвалюцыю».

Праўда, ёсць адна праблема. Ніводзін банкір у здаровым розуме і цвёрдай памяці не выдаць сельгаспрадпрыемству крэдыт пад 5% гадавых — хіба што толькі дзяржбанкі па загадзе «зверху». Але ў такім выпадку ў гэтых банкаў грошы вельмі хутка скончацца. Дзе Мясніковіч збіраецца ўзяць фінансы на такія крэдыты?

Такія танныя рэсурсы ён можа ўзяць толькі ў адным месцы — у тым памяшканні Нацбанка, дзе знаходзіцца друкарскі станок. І, мяркуючы па ўсім, Нацбанк гэтаму ўжо больш не пярэчыць.

КАЛОНКА КАНСТАНЦІНА СКУРАТОВІЧА

Выбірай: цябе задушыць ці зарэзаць

Вядома, што батоны не растуць на дрэвах. Таксама, як і грошы. Праўда, у адных удаюцца добрыя батоны, а іншым пекарам было б за лепшае кінуць гэту справу, бо толькі муку пераводзяць.

Дрэнныя батоны, як і дрэнныя грошы, не маюць добрай спажывецкай вартасці. Прыкладам, долар ці фунт, ці еўра — таксама робяцца людзьмі, як і беларускія рублі. Але ж рублі гэтыя не прымаюцца як плацёжны сродак амаль нідзе ў свеце, акрамя роднай сінявокай. Ды і тое не кожную рэч, не кожную паслугу тут можна набыць за беларускія рублі. А за долары — можна ўсё. За долар, як калісьці адзін зазначыў, усё купляецца і ўсё прадаецца.

У тым ліку і ўлада, бо службовыя асобы, якія бяруць хабар, працуюць пераважна з валютамі. Але ж і звычайным людзям нельга абысціся без валюты. Хаця б на адпачынак калі за мяжу з’ездзіць ці на шопінг у Польшчу ці Літву.

Не абысціся без валюты і беларускай эканоміцы. Усе беларускія арганізацыі, хоць экспартёры, хоць імпартёры, хоць тыя, што працуюць на мясцовых матэрыялах (прыкладам, соляць айчынных агуркі ў беларускім расоле), выкарыстоўваюць пакупныя энерганосыбіты.

Зразумела, харчавікі не бегаюць за валютай у абменнікі, яны разлічваюцца з бюджэтам рублямі, а іх канвертацыяй займаецца сам урад. Ураду таксама трэба валюта, бо ён грошы не зарабляе, а толькі выдаткоўвае. Напрыклад, штогод некалькі мільярдаў на датацыі сельскай гаспадарцы ў пераліку на беларускія рублі.

Не зарабляе ні рублёў, ні валюты і вярхоўны беларускі правіцель. А вось выдаткоўвае больш за ўсіх. З таго, што зарабляюць іншыя. І нават з таго, што яшчэ не зарабілі. Маём на ўвазе крэдыты, якія «здабываюцца» паўсюль, дзе іх яшчэ даюць. Зараз даў 2 мільярды Пуцін у абмен за подпіс Лукашэнка на інтэграцыйным праекце.

Так і працуе ўся беларуская фінансавая сістэма — «з колаў»: пазыка за пазыкай у разлік за старыя даўгі.

Так і жывем — пад Богам, правіцелем і ў трывожным чаканні, што аднойчы гэтае хараства ляснецца. Рвануць цэны, знікнуць батоны.

Згодны, калі кажуць, што дэвальвацыі залежаць ад нас, ад людзей. Гэта ў экзістэнцыйным сэнсе. А канкрэтна яна мае вельмі ўскоснае дачыненне да фінансавай палітыкі разам з яе «архітэктарам». Менавіта ён запускае друкарскую машыну, і папярковых грошай становіцца шмат. Пры гэтым той, хто друкуе грошы, мае час, каб паспець набыць свае кішэні і затанна затаварыцца патрэбнымі яму рэчамі. А вось чалавек звычайны — рабочы, служачы, прадпрыемальнік — пакуль атрымае свой заробак, рублі ўжо ператворацца ў капейкі.

Гэтая пагроза становіцца рэальнасцю менавіта ў моманты, калі той, хто друкуе грошы ў краіне, пачынае разважаць пра ментальныя ўласцівасці сваіх падданных і асаблівасці прыроды беларускіх грошай.

Карацей, звыкла ўключае дэмагогію. Маўляў, калі вы не перастанеце «бегаць па абменніках», то ён гарантуе стабільнасць. Калі ж не, мы гэта не плануем, але па вашай просьбе зробім, дэвальвuem. На 10–20 працэнтаў, як яму, быццам бы, раець нейкія спецыялісты. Так што выбірайце! Бо на самай справе, па яго словах, з пачатку года беларускія грошы ўжо «пахудзелі» на 7–8 працэнтаў, а пасля яшчэ на 5–7%. На яго глыбокую думку, людзі да гэтага прывыкаюць і не палохаюцца.

Як кажуць, выбар заўсёды ёсць. Тут прапануецца выбіраць — ці цябе ноччу прыдушаць падушкай, ці «хірургічным спосабам» ампутуюць галаву. Вынік, вядома, аднолькавы, але адчуванні, падаецца, розныя. І ў ахвяры, і ў ката. Пры гэтым кат ахвяру лічыць злачынцам. Тры гады тамутакую «хірургічную аперацыю» правялі Лукашэнка з Пракаповічам.

А вінаватымі абвясцілі аўтамабілістаў, якія спяшаліся купіць аўто да аб’яўленага падвышэння мыты на іншамаркі. Бо Беларусь прыняла на сябе абавязкі абараняць расійскі аўтапрам ад замежнай канкурэнцыі на сваім уласным рынку.

Чакалася, што Масква дасць Лукашэнку грошы, каб кампенсавалі страты фінансавай сістэмы. Але ці грошай не далі, ці няшмат далі, ці ў Мінску знайшлі для іх іншае прымяненне, невядома. У выніку, той, хто паспеў набыць таннае аўто, згубіў пасля дэвальвацыі 1/3 сваіх спажывецкіх даходаў, хто нічога не купіў, страціў амаль усё.

Калі не лічыць бальшавіцкія экспрапрыяцыі, гэта адабранне грошай у насельніцтва стала адным з буйнейшых у сучаснай гісторыі Беларусі. Відавочна, што працэс яшчэ не скончаны.

Фота аўтара

Яўген Усошын — ад грузчыка да святара

Да таго моманту, як Яўген Усошын стаў святаром грэка-каталіцкай (уніяцкай) царквы, ён паспрабаваў шмат прафесій і сацыяльных роляў. Быў то «левым» з паголенай галавой, то «металюгам» з даўгімі валасамі... Скончыў гістарычны факультэт БДУ, удала паспрабаваў сябе ў журналістыцы ў штотыднёвіку «Згода» (папярэдніку «Новага Часу»). Але потым прыйшоў да служэння Богу. Протапрасвітар Айцец Яўген распавёў пра сваё святарскае пакліканне, складанасці чалавечага выбару і раскрыў таямніцу шляхоў да вольнасці.

Вікторыя ЧАПЛЕВА

— *Ці істотная розніца паміж айцом Яўгенам і маладзёнам Яўгенам канца 1990-х?*

— Безумоўна, гэта два розныя чалавекі. Мае погляды змяняліся даволі часта. Недзе з 15 гадоў, калі малады чалавек пачынае задумвацца аб жыцці, шукаць сябе ў грамадстве, я цікавіўся левымі, анархічнымі, кансерватыўнымі, ліберальнымі рукамі, зрэшты, хрысціянскай дэмакратыяй. На розных этапах свайго жыцця адчуваў сябе то кансерватарам, то радыкалам... Увогуле, радыкалізм — гэта добрая рэч, калі выводзіць яго ад слова «корань», што па латыні гучыць як *radix*. У пэўны момант прыйшло асэнсаванне выбару: я вырашыў вярнуцца да свайго паклікання, якое калісьці адчуў.

— *Але каб з радыкала вырас святар, трэба перайсці праз везізарны мост. Як прыйшло разумненне свайго шляху?*

— Усё пачалося з хроста, які я прыняў яшчэ школьнікам. Ахрысціўшыся, ужо дзесьці праз тыдзень я неўпрыкмет адчуў пакліканне да святарства.

— *Своеасаблівы ўнутраны голас?*

— Унутраны голас — гэта ўвогуле цікавая рэч, пра што ходзіць шмат анекдотаў... Не было ў мяне ўнутранага голасу. Проста захацелася стаць святаром. І гэтае жаданне ўва мне то заціхала, то запальвалася. Яно жыло ўва мне на працягу ўсіх студэнцкіх гадоў. Я быў больш ці менш пабожны, хадзіў у царкву. Але жаданне быць святаром было ў мяне заўжды.

— *Тым не менш, шлях да гэтага быў не кароткім?*

— Зразумела! Кім толькі я ні быў! Нават грузчыкам. А на 5 курсе сябар прывёў мяне ў «Згodu». Я прапрацаваў там каля двух гадоў пазаштатнікам. Захацелася паспрабаваць сябе ў журналістыцы, але...

— *Не атрымлівалася пісаць?*

— Не, людзям падабалася, прынамсі, некаторым. Але я зразумеў, што гэта не маё. І пасля ўніверсітэта, праз яшчэ адну чарговую спробу знайсці сябе ў свецкім жыцці, я вырашыў усё ж такі пайсці ў семінарыю, стаць святаром.

Святарскае пакліканне — гэта тонкая матэрыя. Яно патрабуе выпрабавання. Неабходны час, каб зразумець, ці не ёсць гэта проста нейкае мінутнае памкненне. І семінарыя існуе не толькі для таго, каб выявіць

здольнасці, а найперш для таго, каб чалавек здолеў зразумець, ці адчувае ён сапраўды пакліканне. З чыста тэхнічнага боку, ёсць шмат людзей — палітыкаў, бізнэсоўцаў, будаўнікоў, любых іншых прафесій, якія маглі б стаць ядрэннымі святарамі. Але тут ёсць нешта большае, чым тэхніка, — гэта пакліканне Божае.

— *Апошняя спроба, пасля якой вы вырашылі ўсё ж такі ісці за сваім пакліканнем, была журналістыка?*

— Гэта маглі быць яшчэ ва-сямнаццаць спробаў. Але іх я ўжо не стаў рабіць. Апошняя — настаўнік у мастацкім ліцэі. Але яна цягнулася толькі два тыдні. Ваганні зніклі, і я пастанаваў дакладна: «Хачу быць святаром».

— *Ці змяніліся вашы погляды на Беларусь пасля прыняцця святарства?*

— Канешне. Пры тым, я не магу сказаць, што яны канчаткова ўсталяваліся. Мянэцца сітуацыя ў краіне, мяняюцца людзі, зрэшты, мяняецца кра-явід. Я лічу, што кожны хрысціянін — гэта патрыёт. Але ў хрысціянна ёсць дзве Айчыны: Айчына, у якой мы жывем, і Айчына, якая ёсць у Небе. І тая, Нябесная Айчына, — пераважная, бо яна больш трывалая. І да той Айчыны мы ўсе пакліканыя, незалежна ад таго, дзе мы нарадзіліся і на якой мове размаўляем.

— *Я чытала ваш артыкул за 2000 год. Там ёсць такія радкі: «Палякі прыйшлі да волі молячыся, балтыйскія народы — спяваючы. Баскі дагэтуль страляюць, але, пэўна, ніколі не дамогуцца свайёй дзяржавы». Беларусам вы раілі гукаць вясну. Што мелі на ўвазе?*

— О! З гэтым артыкулам увогуле дзіўная гісторыя выйшла! Пару гадоў таму натрапіў выпадкова на яго ў інтэрнэце. Чытаю тэкст і думаю: «Як цікава аўтар напісаў!». А потым гляджу — гэта ж мой тэкст! А пра гуканне... Гэта хутчэй быў проста мастацкі прыём. Тады мне было важна напісаць прыгожа... Гэта адзіны каментарый, які я б мог зрабіць на гэты конт.

— *14 год таму вы пісалі, што палякі атрымалі вольнасць малітвамі...*

— А зараз я лічу, што яны да канца яе не атрымалі.

— *Гэта малітвы не да канца дапамаглі?*

— Дапамаглі. Але тады ў Польшчы быў рэжым таталітарызму. Рэжым, калі чалавеку перашкаджалі быць чалавекам. За апошні

Айцец Яўген на Пасхальнай службе. Фота з асабістага архіва Яўгена Усошына

пэрыяд шмат што змянілася, змяніліся людзі, сталі лепшымі. Але супраць цяжэння заўжды складаней ісці. Цяжэнне — гэты свет. Гэты свет, як яго разумее Хрыстос, — вораг чалавеку. Паддаючыся законам гэтага свету, заўсёды лягчэй зманіць, чым сказаць праўду, скрасці, чым падзяліцца. Ёсць плынь у грамадстве, якая прапагандае зло і зваблівае чалавека ісці за гэтым злом. І ні ў якім выпадку чалавечую вольнасць нельга зводзіць толькі да палітычнай. Калі чалавек унутры зняволены, то ён і палітычна ніколі не будзе вольны. Унутрана зняволеныя людзі скідаюць аднаго «тырана», і на яго месца прыходзіць іншы. Тады патлумачце мне: які сэнс такіх дзеянняў? Чалавек перш за ўсё мусіць быць вольным унутрана. Калі ён такім будзе, то будзе вольны і вонкава, нават калі, напрыклад, трапіць за краты.

— *А што ёсць шляхам да ўнутранай вольнасці?*

— Змаганне са сваімі слабасцямі, злом, якое сядзіць унутры чалавека. Што такое свабода? Хрысціянскі погляд на яе вельмі просты — свабода была дадзена для таго, каб чалавек меў шчасце. Бо «за вуха» чалавека зрабіць шчаслівым немагчыма. Гэта тое ж самае, калі загадваць дзіцяці есці сілком. Ён будзе казаць: «Не смачна!». Таму чалавеку патрэбна свабода — для выбару. А шчасце чалавечае было і ёсць у Богу, у дабры. Свабода мае сэнс, калі чалавек выбірае добрае. Калі чалавек выбірае злое, то яна перастае мець свой сэнс, бо вядзе не да чалавечага шчасця.

— *У Бібліі напісана, што ўсялякая ўлада ад Бога. То бок кепскія дзеянні супраць улады*

азначаюць кепскія дзеянні супраць Бога?

— Выраз «ўсякая ўлада ад Бога» не мае на ўвазе кіраўніка. Бог — пачатак усякае ўлады. Але ўлада таксама павінна ўсведамляць сваю боскасць — яе дзеянні мусяць быць накіраваны на супольнае дабро. Калі ж не, то «ўладар» — ці ён чыноўнік, ці муж-бацька ў сям'і, ці імператар — выкарыстоўвае ўладу няправільна. А гэта азначае, што здзяйсненне ўлады ўжо не з'яўляецца выкананнем яе боскага прызначэння — упарадкавання грамадства для супольнага добра. Калі ўладар кіруецца ў дзейнасці іншымі мэтамі, ён крадзе гэтую ўладу, бо яна ад Бога. Вось і ўсё.

— *І што варта рабіць так названым «падуладным»? У вядомым польскім фільме «Караль. Чалавек, які стаў Папам» на прыкладзе жыцця Яна Паўла II паказваецца, што са злом трэба змагацца любоўю і малітвамі.*

— Насамрэч, гэты фільм нашмат глыбейшы, чым можа спачатку падацца. Галоўны герой Караль Вайтыла сустракае старэйшага сябра, які расказвае яму пра змаганне любоўю, бо дабро перамагае зло. Але гэта не было змаганне палітычнае. Гэта было змаганне супраць зла, якое ў пэўны момант прысутнічала ў краіне. Ні вы, ні я не жывем па-за грамадствам. І чалавек не жыве ў прасторы, дзе лётаюць анёлы. Таму змаганне хрысціянна больш глыбокае. Яно павінна быць вонкавым і ўнутраным. Зло можа прымаць не толькі палітычныя, але і іншыя абліччы. Таму калі казаць пра шляхі змагання, то

трэба адразу агаворваць яго характар. А ў фільме прапагандавалася больш глыбокае змаганне — быць людзьмі на поўную меру. Прынамсі, не толькі антыкамуністамі, якія дабром падрываюць зло. Дабро — гэта не бомба для змагання, але найвышэйшая мэта, якая дасягаецца барацьбой унутранай — з недасканаласцямі і са злом у сабе перш за ўсё.

— *Што змянілася ў грэка-каталіцкай царкве ў параўнанні з 1990-мі? Ці расце колькасць вернікаў? Ці ствараюцца новыя парафіі?*

— Парафіі не ствараюцца — яны аднаўляюцца. Нашы парафіі ніколі не былі юрыдычна скасаваныя. Іх ліквідаваў Мікалай I, актам свецкай улады, такім самым чынам я магу нешта ліквідаваць. Узрост нашых парафіяў ідзе паступова як колькасны, так і маральны. Увогуле, у сучасным грамадстве пануе такое меркаванне: чым больш колькасці, якую вымералі лінейкай, тым больш якасці. Але гэта не так. Наша царква жывая. Да нас людзі прыходзяць, каб знайсці Хрыста. І гэта — знак жыцця. Царква развіваецца, і Бог яе напаўняе.

— *Не было сумненняў у выбраным шляху?*

— Гэта — маё. Часам бывае цяжка. Але нават цяжкае жыццё можа быць шчаслівым. Мне было складана, калі я быў семінарыстам. І зараз бываюць цяжкасці. Маё святарскае пакліканне, канешне, прыносіла свае калючкі, але яно ніколі не рабіла мяне няшчасным.

Канешне, былі. Сумненні — гэта нармальны працэс, калі ён не пачынае руйнаваць жыццё па той прычыне, што табе раптам нешта не спадабалася. Калі чалавек стаўся кімсьці сам, а не пад прымусам, калі ён свядома абраў шлях, то, значыць, варта проста прайсці трохку далей.

— *Але ў такім выпадку чалавек чакае ітэдэнае змаганне з самім сабой...*

— Так, а што вы хацелі? Гэта жыццё. Не, канешне, можна не змагацца. Тады можаш адразу класціся і паміраць. Жыццё ёсць змаганне. І гэта варта зразумець, асабліва ў сучасным свеце. Гэта не тыя пару клікаў, пасля якіх можна падумаць, што жыццё змянілася. Яно проста так не зменіцца. Чалавек мусіць змагацца. Калі ён сутыкаецца з рэальнасцю і разумее, што трэба змагацца, перамагаць, рабіць свядомыя і адказныя жыццёвыя выбары, — толькі тады ён знойдзе шчасце ў гэтым жыцці.

19 МАЯ, ПАНЯДЗЕЛАК

06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 00.25 Навіны.
07.05, 08.05 Дзелавое жыццё.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 Галоўны эфір.
10.05 Клуб рэдактараў.
10.45 Дак. цыкл «Зорнае жыццё» (Украіна).
12.10 Дакументальна-біяграфічны цыкл «Мая праўда» (Украіна).
13.05 Меладрама «Мільянер» (Украіна).
15.15, 18.40 Навіны рэгіёна.
15.25 Трагікамедыя «Марафон» (Расія).
17.20 Нашы.
17.35 Беларускае часіна.
19.20 Арэна.
19.40, 00.05 «Зона Х». Крымінальныя навіны.
19.55 Форум.
21.00 Панарама.
21.45 Ваенны баявік «Дыверсант. Канец вайны» (Расія).
23.50 Актуальнае інтэрв'ю.
00.40 Чэмпіянат свету па хакеі 2014. Агляд.
01.05 Дзень спорту.

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.10 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе. «Наша раница».
09.05 Контурі.
10.05 «Жыць здорава!».
11.05 Навіны спорту.
11.10 «У наш час».
12.05 «Яны і мы».
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Справа ваша...».
13.55 «Модны прысуд».
15.00 «Сам-насам з усімі».
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Зразумець. Прабачыць».
16.55 «Давай пажэнімся!».
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Зваротны адлік».

18.55 Чакай мяне.
20.00 Час.
21.00 Навіны спорту.
21.05 АНТ прадстаўляе: Ток-шоў «Пазіцыя».
22.05 Мастацкі фільм «Пралятаючы над гняздом зяюлі».
00.30 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
06.20 «Раница. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
08.30 «Тыдзень».
09.45 «Вялікі сняданак».
10.40 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
10.45 «Прошаная вячэра».
11.45 «Такі лёс».
12.30 «Чатыры вяселлі».
13.50 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
13.55 «Далёкія сваякі».
14.10 «Зорны рынг. Новы сезон».
15.15 «Іншая краіна».
16.20 «Наша справа».
16.50 «Шай-бу! Шай-ВУ!».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Прошаная вячэра».
18.30 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
18.35 «Мае цудоўныя...».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15, 20.40 Фільм «Рамэа павінен памерці». ЗША, 2000 г.
20.30 «Гарачы лёд».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
23.05 «Ваенная таямніца».
00.15 «Знахар». Серыял.

07.00 Раница.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Іранічны дэтэктыў «Прыгоды натарыуса Няглінцава» (Расія).
10.10 Тэлебарометр.

10.45 Шпіёнскі дэтэктыў «Выведка» (Канада). 1-я серыя.
11.50 Серыял «Ластаўчына гняздо» (Украіна).
13.45 «Два з паловай кухары. Адкрытая кухня» Кулінарны майстар-клас (Расія).
14.30 «Перазагрузка». Моладзевое ток-шоў.
15.15 «Кіпень». Гумарыстычная праграма.
15.35 Іранічны дэтэктыў «Прыгоды натарыуса Няглінцава» (Расія).
16.40 Хакей. Чэмпіянат свету. Данія - Францыя. Прамая трансляцыя.
19.05 Дэтэктыў «Метад Фрэйда» (Расія).
20.35 Тэлебарометр.
20.40 Хакей. Чэмпіянат свету. Латвія - Беларусь. Прамая трансляцыя. У перапынку: 21.15 КЕНО.
23.00 Серыял «Рэальныя малыцы» (Расія).
00.00 «Перазагрузка». Моладзевое ток-шоў.
00.40 Шпіёнскі дэтэктыў «Выведка» (Канада). 1-я серыя.
01.30 Музычны конкурс «ГВОВ» у Беларусі.

07.20 «Дабрананак».
07.50 «Хачу ўсё ведаць!». Навукова-папулярны відэачасопіс для дзяцей.
08.00, 13.55, 17.00, 21.05, 00.30 «Калейдаскоп».
08.10, 14.05, 17.10, 00.40 «Сімвалы эпохі». Яйкі Фабержэ.
08.25 Дзіцячы фільм. «Юрка - сын камандзіра».
09.35 «Дыя@блог». «Пра мову».
10.00 Серыял «Мегрэ».
10.50, 00.05 «Святло далёкай зоркі». Памяці кампазітара Мікалая Аладава.
11.15 «Размаўляем па-беларуску».
11.20 «Мой шлях». Творчы вечар народнага артыста Беларусі Уладзіміра Гасцюхіна.
12.10 «Узыходжанне». Мастацкі фільм паводле аповесці Васіля Быкава «Сотнікаў».
14.20 «Музей Янкі Купалы». Дакументальны фільм пра экспазіцыю музея і яго філіялы.
14.40 «Цуды прыроды». Емен. Аман. Індыйскі акіян.
15.05 «Росчырк часу». Мастак Уладзімір Андрэянаў.
15.20 Мультифільмы.

15.50 «Роднае слова». Жыццё і творчасць пісьменніка Каруся Каванца.
16.20 «Палескі пачастунак». Салат «Горкая капуста».
16.35 «Фабрыка цудаў». «Мастак-пастаноўчык». Дакументальны фільм пра таямніцы стварэння анімацыйных фільмаў.
17.25 «Наша спадчына». Кушылянская сядзіба. 1-я і 2-я часткі.
17.50 «Размаўляем па-беларуску».
17.55 «Кола». Кароткаметражны фільм па матывах апавядання А. Дударова «Святая птушка».
18.15 «Прастора Яўгена Лысіка». Творчасць мастака-сцэнографа.
18.30 «Брэсцкая ўнія». Дак. фільм.
19.00 «Краіна лясцоў і азёраў». Дак. фільм.
19.20 «Падарожжа са смакам». Нідэрланды.
19.55 «Сышчык Пуцілін». Мастацкі фільм. 5-я серыя.
20.45 Калыханка.
21.15 Серыял «Мегрэ».
22.00 «Дыя@блог». «Пра мову».
22.25 «Настаўнік». Мастацкі фільм.

06.00 Інфармацыйны канал «НТБ раницай».
08.45 «Новыя рускія сенсацыі».
09.35 Серыял «Вяртанне Мухтара».
10.00, 13.00, 16.00, 19.00 Сёння.
10.20 Серыял «Вяртанне Мухтара» (працяг).
11.00 «Да суда».
11.55 «Суд прысяжных».
13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.25 «Справа лекараў».
15.10 «Гатуем».
15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
16.25 «Пракурорская праверка».
17.35 «Гаворым і паказваем». Ток-шоў.
18.30 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
19.40 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «ППС-2».
21.20 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «Дазнаўца-2».
23.05 Сёння. Вынікі.
23.30 Серыял «НС - надзвычайная сітуацыя».

07.00 ПраСвет.
07.25 Зона «Свабоды».
08.00 «Людскія справы».
08.35 Фітнес-шмітнес.
08.50 Два на два (тэледыскусія): Раман Якаўлеўскі і Андрэй Ляховіч.
09.25 Дакументальная гадзіна: «ГУЛаг», дак. фільм: 3 серыя.
10.20 Эксперт (сатырычная праграма).
10.50 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
11.20 «Горад з Мора», серыял: 2 серыя.
12.05 ПраСвет.
12.30 Два на два (тэледыскусія): Раман Якаўлеўскі і Андрэй Ляховіч.
13.05 Зона «Свабоды».
13.40 «Людскія справы».
14.10 Фітнес-шмітнес.
14.30 «Сіроты Тыбету», дак. фільм, 2010 г., Францыя.
15.25 «Цырк «Каламбія», драма, 2010 г., Боснія.
17.20 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма): Кастусь Каліноўскі.
17.35 «Дзеці ксяндза Шаплевіча», дак. фільм, 2010 г., Беларусь.
18.00 «Горад з Мора», серыял: 2 серыя.
18.45 Калыханка для самых маленькіх.
19.00 Навіны.
19.10 Агляд медыяў.
19.20 Гарачы каментар.
19.30 Навіны.
19.50 Дэвайс.
20.10 Агляд падзеяў культуры.
20.15 Гарачы каментар.
20.35 Асабісты капітал.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Размова дня.
21.45 Відзьмо-невідзьмо.
22.10 «Рэвалюцыя он-лайн», рэпартаж, 2013 г., Беларусь.
22.35 «Цырк «Каламбія», драма, 2010 г., Боснія.
00.30 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
02.10 Асабісты капітал.
02.30 Аб'ектыў.

20 МАЯ, АЎТОРАК

06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 01.00 Навіны.
07.05, 08.05 Дзелавое жыццё.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 Баявік «Дыверсант. Канец вайны».
11.05 Лірычная камедыя «Як выйці замуж за мільянера-2» (Расія).
12.10 Дак. серыял «Містычныя гісторыі».
13.05 Меладрама «Другое дыханне» (Расія).
15.15, 18.40 Навіны рэгіёна.
15.25 Дэтэктыўны серыял «След» (Расія).
16.30 Дак. цыкл «Сямейныя меладрамы».
17.35 Беларускае часіна.
19.20 Сфера інтарэсаў.
19.40, 00.20 «Зона Х». Крымінальныя навіны.
20.00 Лірычная камедыя «Як выйці замуж за мільянера-2» (Расія).
21.00 Панарама.
21.45 Баявік «Дыверсант. Канец вайны».
23.50 Вечар цяжкага дня.
00.40 Сфера інтарэсаў.
01.15 Чэмпіянат свету па хакеі 2014. Агляд.
01.40 Дзень спорту.
01.50 Дак. серыял «Містычныя гісторыі».

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.10 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе. «Наша раница».
09.05 «Жыць здорава!».
10.25 Кантрольны закуп.
11.05, 13.05, 16.10, 18.15, 21.00 Навіны спорту.
11.10 «У наш час».
12.05 «Яны і мы».
13.10 «Справа ваша...».
13.55 «Модны прысуд».
15.00 «Сам-насам з усімі».
16.15 «Зразумець. Прабачыць».
16.55 «Давай пажэнімся!».

18.20 «Дзяўчыны». Серыял.
18.50 «Хай кажучы».
20.00 Час.
21.05 «Другое дыханне». Шматсер. фільм.
23.15 Мастацкі фільм «Зламаная страла».
01.05 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
06.20 «Раница. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
09.00 «Гарачы лёд».
09.10 Міжнародны музычны праект «Дзеці - гэта ХораШоў». 1-ы паўфінал.
10.10 «Уявіце сабе».
10.40 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
10.45 «Прошаная вячэра».
11.35 «У нас усё дома». Камедыйны серыял.
12.05 «Сямейныя драмы».
13.00 «Цэнтральны рэгіён».
13.50 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
13.55 Фільм «Гісторыя пра нас». ЗША, 1999 г.
15.45 «Вялікі горад».
16.50 «Шай-бу! Шай-ВУ!».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Прошаная вячэра».
18.30 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
18.35 «Мае цудоўныя...».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15, 20.40 Фільм «Фантамас». 1964 г.
20.30 «Гарачы лёд».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў».
23.05 СТБ прадстаўляе: інтэлект-шоў «Разумней не прыдумаеш».
23.50 «Аўтапанарама».
00.10 «Знахар». Серыял.

07.00 Раница.
09.00 Тэлебарометр.

09.05 Іранічны дэтэктыў «Прыгоды натарыуса Няглінцава» (Расія).
10.20 Шпіёнскі дэтэктыў «Выведка». 2 серыя.
11.25 Серыял «Рэальныя малыцы» (Расія).
12.40 Хакей. Чэмпіянат свету. Нарвегія - Канада. Прамая трансляцыя.
15.00 Вышэй за дах.
15.35 Іранічны дэтэктыў «Прыгоды натарыуса Няглінцава» (Расія).
16.40 Хакей. Чэмпіянат свету. Данія - Славакія. Прамая трансляцыя.
19.05 Дэтэктыў «Метад Фрэйда» (Расія).
20.35 Тэлебарометр.
20.40 Хакей. Чэмпіянат свету. Расія - Беларусь. Прамая трансляцыя. У перапынку: 21.15 КЕНО.
23.00 Серыял «Рэальныя малыцы» (Расія).
23.55 Шпіёнскі дэтэктыў «Выведка» (Канада). 2-я серыя.
00.40 Музычны конкурс «ГВОВ» у Беларусі.

07.20 «Дабрананак».
07.50 «Хачу ўсё ведаць!». Навукова-папулярны відэачасопіс для дзяцей.
08.00, 12.40, 21.05, 00.30 «Калейдаскоп».
08.10, 12.50, 15.10, 17.10, 00.40 «Сімвалы эпохі». Матрошка.
08.20, 13.00, 15.20, 17.20, 00.50 «Галасы з мінулага». 85 год з дня нараджэння спявачкі, заслужанай артысткі Рэспублікі Беларусь Марыі Уладзіміраўны Адамейка.
08.25 «Сышчык Пуцілін». Маст. фільм. 5 серыя.
09.20 «Дыя@блог». «Пра літаратуру».
09.45 Серыял «Мегрэ».
10.30 «Святло далёкай зоркі». Памяці рэжысёра Мікалая Калініна.
10.55 «Размаўляем па-беларуску».
11.05 «Настаўнік». Мастацкі фільм.
13.05 «Фабрыка цудаў». «Аніматар». Дакументальны фільм пра таямніцы стварэння анімацыйных фільмаў.
13.35 «Карані». Беларуская Валяціна Іванова, якая жыве ў Літве.
14.00 «Размаўляем па-беларуску».

14.10 «Настальжы». Беларускі кампазітар Мікалай Сацура.
14.35 «О Беларусь, мая шыпшына...» Дакументальны фільм пра гісторыю, культуру і архітэктуру Беларусі.
15.00 «Калейдаскоп».
15.25 «Вінт». Кароткаметражны фільм паводле апавядання А.П. Чэхава.
15.45 «Росчырк часу». Графік Ю. Якавенка.
16.00 «Падарожжа са смакам». Мадэйра.
16.30 «Размаўляем па-беларуску».
16.35 «Этэральны ліцэй». Аб розных прафесіях, з якіх складаецца тэатр: рэжысёры, акцёры, мастакі, асвятляльнікі, гукарэжысёры.
17.00 «Калейдаскоп».
17.30 «Скарбніца Міншчыны». Ракаў.
17.55 «Зямля, якая дае мне сілы». Дакументальны фільм пра вядомага харэографа і танцора Мікалая Котавы.
18.20 «Размаўляем па-беларуску».
18.25 Мультифільмы.
18.55 «На прыродзе з Віталём Гуменным». Зялёсочча.
19.10 «Блажен, хто молча был поэт...» Дакументальны фільм пра творчасць паэта Веняміна Блажэннага.
19.40 «Палескі пачастунак». Цэпеліны.
20.45 «Сышчык Пуцілін». Маст. фільм. 6 серыя.
20.50 Калыханка.
21.15 Серыял «Мегрэ».
22.05 «Дыя@блог». «Пра літаратуру».
22.30 «Кадэт». Мастацкі фільм паводле аповесці Анатоля Жука «Помста матылькоў».
00.05 «Святло далёкай зоркі». Памяці рэжысёра Мікалая Калініна.

06.00 Інфармацыйны канал «НТБ раницай».
08.45 Серыял «Вяртанне Мухтара».
10.00, 13.00, 16.00, 19.00 Сёння.
10.20 Серыял «Вяртанне Мухтара» (працяг).
11.00 «Да суда».
12.00 «Суд прысяжных».
13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.25 «Справа лекараў».

07.00, 09.25, 12.25, 14.50, 00.05 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
08.35 Асабісты капітал.
08.55 Аб'ектыў.
09.45 Відзьмо-невідзьмо.
10.10 Два на два (тэледыскусія): Раман Якаўлеўскі і Андрэй Ляховіч.
10.45 «Надзея», маст. фільм, 2008 г., Польшча.
14.00 Асабісты капітал.
14.20 Аб'ектыў.
15.10 Відзьмо-невідзьмо.
15.35 Два на два (тэледыскусія): Раман Якаўлеўскі і Андрэй Ляховіч.
16.10 «Надзея», маст. фільм, 2008 г., Польшча.
17.45 Дак. гадзіна: «ГУЛаг», дак. фільм: 3 серыя.
18.45 Калыханка для самых маленькіх.
19.00 Навіны.
19.10 Агляд медыяў.
19.20 Гарачы каментар.
19.30 Навіны.
19.50 Сальда (эканамічная праграма).
20.10 Агляд падзеяў культуры.
20.15 Гарачы каментар.
20.25 Тэатр ваенных дзеянняў.
20.40 Над Нёмнам (тэлечасопіс).
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Размова дня.
21.45 Рэмарка (культурніцкая праграма).
22.10 «Рэвалюцыя. Дэдлайн», рэпартаж, 2014 г., Беларусь.
22.35 «Аповеды выходнага дня», цыкл маст. фільмаў.
23.35 «Людскія справы».
01.45 Над Нёмнам (тэлечасопіс).

21 МАЯ, СЕРАДА

06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 00.25 Навіны.
07.05, 08.05 Дзелавое жыццё.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 Ваенны баявік «Дыверсант. Канец вайны» (Расія).
11.05 Лірычная камедыя «Як выйсці замуж за мільянера-2» (Расія).
12.10 Дак. серыял «Містычныя гісторыі».
13.05 Меладрама «Другое дыханне» (Расія).
15.15, 18.40 Навіны рэгіёна.
15.25 Дэтэктыўны серыял «След» (Расія).
16.30 Дак. цыкл «Сямейныя меладрамы».
17.35 Беларуская часіна.
19.20 Адмысловы рэпартаж.
19.40, 00.05 «Зона Х». Крымінальныя навіны.
20.00 Лірычная камедыя «Як выйсці замуж за мільянера-2» (Расія).
21.00 Панарама.
21.45 Ваенны баявік «Дыверсант. Канец вайны» (Расія).
23.55 Актуальнае інтэрвю.
00.40 Чэмпіянат свету па хакеі 2014. Агляд.
01.05 Дзень спорту.
01.20 Дак. серыял «Містычныя гісторыі».

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.10 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе. «Наша раніца».
09.05 «Жыць здорава!».
10.25 Кантрольны закуп.
11.05, 13.05, 16.10, 18.15, 21.00 Навіны спорту.
11.10 «У наш час».
12.05 «Яны і мы».
13.10 «Справа ваша...».
13.55 «Модны прысуд».
15.00 «Сам-насам з усімі».
16.15 «Зразумець. Прабачыць».
16.55 «Давай пажэнімся!».
18.20 «Дзяўчыны». Серыял.

18.50 «Хай кажучь».
20.00 Час.
21.05 «Другое дыханне». Шматсер. фільм.
23.15 Мастацкі фільм «Рамантык».
01.00 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
09.00 «Гарачы лёд».
09.10 «Нам і не снілася».
10.05 «Аўтапанарама».
10.40 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
10.45 «Прашанае вярэра».
11.35 «У нас усе дома». Камедыйны серыял.
12.05 «Сямейныя драмы».
13.00 «Мінск і мінчане».
13.50 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
13.55 Фільм «Фантамас». Францыя-Італія.
15.45 «Не хлусі мне!».
16.50 «Шай-бу! Шай-Бу!».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Прашанае вярэра».
18.30 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
18.35 «Мае цудоўныя...».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 Фільм «Гісторыя Папялушкі». ЗША - Канада, 2004 г. (Пачатак).
20.30 «Гарачы лёд».
20.50 Фільм «Гісторыя Папялушкі». ЗША - Канада, 2004 г. (Працяг).
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
23.05 «Сакрэтныя тэрыторыі».
00.00 «Дабро пажаліцца».
00.20 «Знахар». Серыял.

07.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Іранічны дэтэктыў «Прыгоды натарыуса Няглінцава» (Расія). Заклучная серыя.

10.20 Шпіёнскі дэтэктыў «Выведка». 3 серыя.
11.20 Беларуская кухня.
12.05 Дэтэктыў «Метад Фрэйда» (Расія).
14.10 Пад грыфам «Вядомыя».
14.45 Серыял «Рэальныя малыцы» (Расія).
15.45 Футбол. На шляху да чэмпіянату свету па футболе 2014.
16.15 Рэпартаж.
17.00 Прыгодніцкі мультсерыял «Клуб Вінкс. Школа чараўніц» (Італія).
17.55 Іранічны дэтэктыў «Прыгоды натарыуса Няглінцава» (Расія). Заклучная серыя.
19.00 Дэтэктыў «Метад Фрэйда» (Расія).
21.20 Тэлебарометр.
21.25 «Спортлато 5 з 36».
21.30 КЕНО.
21.35 Серыял «Універ. Новы інтэрнат».
22.40 Серыял «Рэальныя малыцы» (Расія).
23.40 Шпіёнскі дэтэктыў «Выведка». 3 серыя.
00.25 Музычны конкурс «ГВОВ» у Беларусі.

07.20 «Дабрананак».
07.50 «Хачу ўсе ведаць!». Навукова-папулярны відэазапіс для дзяцей.
08.00, 12.45, 21.05, 00.15 «Калейдаскоп».
08.10, 12.55, 15.05, 17.10 «Сімвалы эпохі». Самвыдат.
08.25 «Размовы пра духоўнае».
08.35 «Сышчык Пуцілін». Мастацкі фільм. 6-я серыя.
09.25 «Дыя@блог». «Пра прыгожае».
09.55 Серыял «Мегрэ».
10.45 «Святло далёкай зоркі». Памяці мастака Вячаслава Ражкова.
11.10 «Размаўляем па-беларуску».
11.15 «Кадэт». Мастацкі фільм паводле апавесці Анатоля Жука «Помста матылькоў».
13.10 «Размовы пра духоўнае».
13.20 «Полета вольное упорство...» Дакументальны фільм пра творчы шлях балерыны, народнай артысткі СССР Маі Плісецкай.
13.45 «У цэнтры Еўропы». Дакументальны фільм пра непаўторнае прыгажосць беларускай прыроды ў Глыбоцкім раёне.
14.10 Мультфільмы.

14.30 «Скарбніца Берасцейшчыны». Брэсцкая крэпасць. Моц каменю.
14.55 «Калейдаскоп».
15.20 «Размовы пра духоўнае».
15.30 «Цуды прыроды». Шатландыя. Байкал. Андалузія.
15.55 «Горад Боны і Давыда». Дакументальны фільм пра архітэктурі і гісторыю старажытнага Давыд-Гарадка.
16.05 «Дэбют». Кароткаметражны фільм.
16.35 «Карані». Скіт у Адрынках. Дзейнасць архімандрэта Гаўрыіла.
17.00 «Калейдаскоп».
17.25 «Размовы пра духоўнае».
17.35 «Фабрыка цудаў». «Ролі агучваюць...» Дакументальны фільм пра таямніцы стварэння анімацыйных фільмаў.
18.00 «Любоў і жыццё маё...». Дак. фільм пра Нацыянальнага акадэмічнага тэатра імя Янкі Купалы Вячаслаў Паўлюць.
18.30 «Музеум». Гістарычны партрэт.
18.40 «Размаўляем па-беларуску».
18.45 «Плошча мастацтваў». Дак. фільм пра кампазітара Уладзіміра Кандрусевіча.
19.20 «Слуцкія паясы». Дакументальны фільм пра гісторыю ўзнікнення сліцкіх паясоў.
19.50 «Сышчык Пуцілін». Маст. фільм. 7 серыя.
20.45 Калыханка.
21.15 Серыял «Мегрэ».
21.55 «Дыя@блог». «Пра прыгожае».
22.20 «Гранатавы бранзалет». Мастацкі фільм паводле апавесці Аляксандра Купрына.
23.50 «Святло далёкай зоркі». Памяці мастака Вячаслава Ражкова.
00.25 «Сімвалы эпохі». Самвыдат.

06.00 Інфармацыйны канал «НТВ раніцай».
08.40 Серыял «Вяртанне Мухтара».
10.00, 13.00, 16.00, 19.00 Сёння.
10.20 Серыял «Вяртанне Мухтара» (працяг).
11.00 «Да суда».
11.55 «Суд прысяжных».
13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.25 «Справа лекараў».
15.15 «Справа густу».
15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.

16.25 «Пракурорская праверка».
17.40 «Гаворым і паказваем». Ток-шоў.
18.35 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
19.40 Вострасюжэты серыял «ППС-2».
21.20 Вострасюжэты серыял «Дазнаўца-2».
23.05 Сёння. Вынікі.
23.30 Серыял «НС - надзвычайная сітуацыя».

07.00, 09.20, 12.15, 14.35, 00.05, 02.25 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
08.35 Над Нёмнам (тэлечасопіс).
08.55, 14.10 Аб'ектыў.
09.40 Рэмарка (культурніцкая праграма).
10.05 Відзьмо-невідзьмо.
10.30 Моўнік: Яўрэі. Жыды. Габрэі.
10.40 Назад у будучыню.
10.50 «Людскія справы».
11.20 «Таямніцы Ватыкану», дак. серыял.
13.55 Над Нёмнам (тэлечасопіс).
14.55 Рэмарка (культурніцкая праграма).
15.20 Відзьмо-невідзьмо.
15.50 Моўнік: Яўрэі. Жыды. Габрэі.
16.00 Назад у будучыню.
16.10 «Людскія справы».
16.40 «Таямніцы Ватыкану», дак. серыял.
17.35 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма): Кастусь Каліноўскі.
17.45 «Аповеды выходнага дня», цыкл маст. фільмаў.
18.45 Калыханка для самых маленькіх.
19.00, 19.30 Навіны.
19.10 Агляд медыяў.
19.20, 20.15 Гарачы каментар.
19.50 Сальда (эканамічная праграма).
20.10 Агляд падзеяў культуры.
20.35 Маю права (юрыдычная праграма).
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Размова дня.
21.45 54 % (публіцыстычная праграма).
22.05 «Рэвалюцыя... Крымская пастка», рэпартаж, 2014 г., Беларусь.
22.40 «Дэфект», тэлесерыял: 7 серыя.
23.35 Эксперт (сатырычная праграма).
01.40 Маю права (юрыдычная праграма).
02.00 Аб'ектыў.
02.45 54 % (публіцыстычная праграма).

22 МАЯ, ЧАЦВЕР

06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 01.00 Навіны.
07.05, 08.05 Дзелавое жыццё.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 Ваенны баявік «Дыверсант. Канец вайны» (Расія).
11.05 Лірычная камедыя «Як выйсці замуж за мільянера-2» (Расія).
12.10 Дак. серыял «Містычныя гісторыі».
13.05 Меладрама «Другое дыханне» (Расія).
15.15, 18.40 Навіны рэгіёна.
15.25 Дэтэктыўны серыял «След» (Расія).
16.30 Дак. цыкл «Сямейныя меладрамы».
17.35 Беларуская часіна.
19.20 Сфера інтарэсаў.
19.40, 00.25 «Зона Х». Крымінальныя навіны.
20.00 Лірычная камедыя «Як выйсці замуж за мільянера-2» (Расія).
21.00 Панарама.
21.45 Ваенны баявік «Дыверсант. Канец вайны» (Расія). Заклучная серыя.
23.55 Вечар цяжкага дня.
00.40 Сфера інтарэсаў.
01.15 Чэмпіянат свету па хакеі 2014. Агляд.
01.40 Дзень спорту.
01.55 Дак. серыял «Містычныя гісторыі».

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.10 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе. «Наша раніца».
09.05 «Жыць здорава!».
10.25 Кантрольны закуп.
11.05, 13.05, 16.10, 18.15, 21.00 Навіны спорту.
11.10 «У наш час».
12.05 «Яны і мы».
13.10 «Справа ваша...».
13.55 «Модны прысуд».
15.00 «Сам-насам з усімі».
16.15 «Зразумець. Прабачыць».

16.55 «Давай пажэнімся!».
18.20 Чакай мяне. Беларусь.
18.55 Поле цудаў.
20.00 Час.
21.05 Вячэрні Мінск.
23.10 Мастацкі фільм «Сушы - Girl».
01.00 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
09.00 «Гарачы лёд».
09.20 «Нам і не снілася».
10.05 «Дабро пажаліцца».
10.40 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
10.45 «Прашанае вярэра».
11.35 «У нас усе дома». Камедыйны серыял.
12.10 «Сямейныя драмы».
13.00 «Прыгоды дылетанта».
13.50 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
13.55 Фільм «Гісторыя Папялушкі». ЗША - Канада, 2004 г.
15.45 «Не хлусі мне!».
16.50 «Шай-бу! Шай-Бу!».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Прашанае вярэра».
18.30 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
18.35 «Мае цудоўныя...».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15, 20.40 Фільм «Салдат». Вялікабрытанія - ЗША, 1998 г. (Пачатак).
20.30 «Гарачы лёд».
22.15 «Глядзец усім!».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 Дэзіннік «Дзеці - гэта ХораШоў».
23.05 «Таямніцы свету з Ганнай Чапман».
00.00 «Аўтапанарама».
00.20 «Знахар». Серыял. Заклучныя серыі.

07.00 Раніца.

09.00 Тэлебарометр.
09.05 Дэтэктыўны серыял «Пятроўка 38. Каманда Пятроўскага» (Расія). 1-я серыя.
10.20 Дэтэктыў «Метад Фрэйда» (Расія).
12.40 Серыял «Рэальныя малыцы» (Расія).
13.45 Серыял «Універ. Новы інтэрнат».
14.50 Дэтэктыўны серыял «Пятроўка 38. Каманда Пятроўскага» (Расія). 1-я серыя.
15.55 Хакей. Чэмпіянат свету. 1/4 фіналу. Прамая трансляцыя.
18.20 «Кіпень». Гумарыстычная праграма.
18.40 Дэтэктыў «Метад Фрэйда» (Расія).
19.55 Хакей. Чэмпіянат свету. 1/4 фіналу. Прамая трансляцыя. У перапынку: 21.35 КЕНО.
22.15 Тэлебарометр.
22.20 Серыял «Універ. Новы інтэрнат».
23.25 Серыял «Рэальныя малыцы» (Расія).
00.25 Музычны конкурс «ГВОВ» у Беларусі.

07.20 «Дабрананак».
07.50 «Хачу ўсе ведаць!». Навукова-папулярны відэазапіс для дзяцей.
08.00 «Калейдаскоп».
08.10, 12.40, 15.15, 17.10, 00.40 «Сімвалы эпохі». «Тры сякеры» - партвейн 777.
08.25 «Размовы пра духоўнае».
08.35 «Сышчык Пуцілін». Маст. фільм. 7 серыя.
09.30 «Сімвал Перамогі». Балгарыя. Алёша.
09.55 Серыял «Мегрэ».
10.35 «Святло далёкай зоркі». Памяці заслужанага дзеяча мастацтваў БССР Алены Аладавай.
11.00 «Размаўляем па-беларуску».
11.05 «Гранатавы бранзалет». Мастацкі фільм паводле апавесці Аляксандра Купрына.
12.30 «Калейдаскоп».
12.55 «Размовы пра духоўнае».
13.05 «Адкрыты сезон». Дак. фільм пра Беларускую дзяржаўную філармонію.
13.45 «Дзед Аўсей і Палашка». Кароткаметражны фільм па матывах апавядання Міхася Лынькова.
14.05 «Плошча мастацтваў». Белая памяць... Паэт Мікалай Мятліцкі.

14.35 «Падарожжа са смакам». Швейцарыя.
15.05 «Калейдаскоп».
15.30 «Размовы пра духоўнае».
15.40 «Фабрыка цудаў». «Кампазітар». Дак. фільм пра таямніцы стварэння анімацыйных фільмаў.
16.05 «Палескі пачастунак». Бабка «Паматальску».
16.20 «Карані». Паэты Кішынёва.
16.45 Мультфільмы.
17.00 «Калейдаскоп».
17.25 «Размовы пра духоўнае».
17.35 «Містыка ўлада». «Мара імперыі». Парадны партрэт Кацярыны II мастака Д.Лявіцкага.
18.05 «Леанард Бернстайн. Роздум». Дак. фільм пра жыццё і творчасць выдатнага амерыканскага кампазітара Леанарда Бернстайна.
18.55 «Жыццё Тураўскага луга». Дак. фільм.
19.05 «Скарбніца Магілёўшчыны». Бабруйская крэпасць.
19.35 «Люзіён». Дакументальны фільм пра архітэктурі Масквы 30-х-50-х гадоў.
19.55 «Сышчык Пуцілін». Маст. фільм. 8 серыя.
20.45 Калыханка.
21.05 «Калейдаскоп».
21.15 Серыял «Мегрэ».
22.05 «Сімвал Перамогі». Балгарыя. Алёша.
22.30 «Альпійская балада». Маст. фільм паводле аднайменнай апавесці Васіля Быкава.
00.00 «Святло далёкай зоркі». Памяці заслужанага дзеяча мастацтваў БССР А.Аладавай.
00.30 «Калейдаскоп».

06.00 Інфармацыйны канал «НТВ раніцай».
08.40 Серыял «Вяртанне Мухтара».
10.00, 13.00, 16.00, 19.00 Сёння.
10.20 Серыял «Вяртанне Мухтара» (працяг).
11.00 «Да суда».
12.00 «Суд прысяжных».
13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.25 «Справа лекараў».
15.15 «Справа густу».
15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
16.25 «Пракурорская праверка».

17.40 «Гаворым і паказваем». Ток-шоў.
18.35 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
19.40 Вострасюжэты серыял «ППС-2».
21.20 Вострасюжэты серыял «Дазнаўца-2».
23.05 Сёння. Вынікі.
23.30 Серыял «НС - надзвычайная сітуацыя».

07.00, 09.20, 12.10, 14.30, 00.15, 02.25 Інфармацыйна-публіцыстычны блок.
08.30 Маю права (юрыдычная праграма).
08.50 Аб'ектыў.
09.35 54 % (публіцыстычная праграма).
10.00 Эксперт (сатырычная праграма).
10.30 «Дэфект», тэлесерыял: 7 серыя.
11.25 Невядомая Беларусь: «Шчаслівыя людзі», дак. фільм, 2014 г., Беларусь.
12.00 Гісторыя пад знакам Пагоні.
13.45 Маю права (юрыдычная праграма).
14.05 Аб'ектыў.
14.50 54 % (публіцыстычная праграма).
15.10 Рэмарка (культурніцкая праграма).
15.40 Эксперт (сатырычная праграма).
16.10 «Дэфект», тэлесерыял: 7 серыя.
17.05 Невядомая Беларусь: «Шчаслівыя людзі», дак. фільм, 2014 г., Беларусь.
17.45 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма): Кастусь Каліноўскі.
17.50 «Сага старадаўняй пушчы», дак. серыял.
18.45 Калыханка для самых маленькіх.
19.00, 19.30 Навіны.
19.10 Агляд медыяў.
19.20, 20.15 Гарачы каментар.
19.50 Сальда (эканамічная праграма).
20.10 Агляд падзеяў культуры.
20.25 Тэатр ваенных дзеянняў.
20.30 Рэпартаж.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Размова дня.
21.45 Два на два (тэледыскусія): Аляксандр Сінкевіч і Аляксандр Лукшэвіч.
22.15 «Рэвалюцыя. Слёзы Майдану», рэпартаж, 2014 г., Беларусь.
22.35 «Праз прыцэл і аб'ектыў», дак. фільм, 2010 г., Грэцыя.
23.30 «Інстынкт», серыял: 6 серыя.

23 МАЯ, ПЯТНІЦА

06.00, 07.20, 08.15 Добрай раніцы, Беларусь! 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.35 Навіны. 07.05, 08.05 Дзелавое жыццё. 07.10, 08.10 Зона Х. 09.10 Ваенны баявік «Дыверсант. Канец вайны» (Расія). Заклучная серыя. 11.05 Лірычная камедыя «Як выйці замуж за мільянера-2» (Расія). 12.10 Дак. серыял «Містычныя гісторыі». 13.05 Меладрама «Другое дыханне» (Расія). 15.15, 18.40 Навіны рэгіёна. 15.25 Дэтэктыўны серыял «След» (Расія). 16.15 Дак. цыкл «Сямейныя меладрамы». 17.15 Дакументальна-біяграфічны цыкл «Мая праўда» (Украіна). 18.10 Таямніцы следства. 19.20 «Зона Х». Вынікі тыдня. 20.00 Лірычная камедыя «Як выйці замуж за мільянера-2» (Расія). 21.00 Панарама. 21.45 Нашы. 22.00 Фантастычная камедыя «Людзі ў чорным-2» (ЗША). 23.55 Дзень спорту. 00.05 Дак. серыял «Містычныя гісторыі». 00.55 Чэмпіянат свету па хакеі 2014. Агляд.

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.10 Нашы навіны. 06.05 АНТ прадстаўляе. «Наша раніца». 09.05 «Жыць здорава!». 10.25 Кантрольны закуп. 11.05, 13.05, 16.10, 18.15, 21.00 На в і н ы спорту. 11.10 «У наш час». 12.05 «Яны і мы». 13.10 «Справа ваша...». 13.55 «Модны прысуд». 15.00 «Зваротны адлік». 15.30 «Вучыцца жыць».

16.15 Баявік «Зданы». 16.55 «Давай пажэнімся!». 18.20 «Чакай мяне Беларусь». 18.55 Поле цудаў. 20.00 Час. 21.05 АНТ прадстаўляе: «Вячэрні Мінск». 22.20 АНТ прадстаўляе: «Што? Дзе? Калі?». 23.40 Трылер «Муха». 01.25 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны». 06.10 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў». 06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою». 07.40 «СТБ-спорт». 09.00 «Гарачы лёд». 09.10 «Нам і не снілася». 10.05 «Аўтапанарама». 10.40 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў». 10.45 «Прошана вячэра». 11.35 «У нас усе дома». Камедыйны серыял. 12.05 «Сямейныя драмы». 13.00 «Добры дзень, доктар». 13.50 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў». 13.55 Фільм «Салдат». Вялікабрытанія - ЗША. 15.45 «Не хлусі мне!». 16.50 «Шай-бу! Shai-BU!». 17.20 «Міншчына». 17.30 «Прошана вячэра». 18.30 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў». 18.35 «Такі лёс». 20.00 «Сталічныя падрабязнасці». 20.10 «СТБ-спорт». 20.15 Фільм «Пяць маіх былых». 2009г. 22.00, 23.05 СТБ прадстаўляе: вячэрняе шоу «На тым жа месцы ў той жа час». 22.55 «СТБ-спорт». 23.00 Дзённік «Дзеці - гэта ХораШоў». 23.55 «Вялікая гульня». Покер. 00.40 Фільм «Нявінны». Італія-Францыя.

07.00 Раніца. 09.00 Тэлебарометр.

09.05 Дэтэктыўны серыял «Пятроўка 38. Каманда Пятроўскага» (Расія). 2-я серыя. 10.15 Стыль-бюро. 10.50 Аўтабатл. 11.30 «Два з паловай кухары». Кулінарная шоу-праграма (Расія). 12.05 Дэтэктыў «Метад Фрэйда» (Расія). 13.15 Серыял «Рэальныя малыцы». 14.15 Серыял «Універ.Новы інтэрнат» (Расія). 15.30 «Імперыя песні». Народнае караоке-шоу. 16.35 Прыгодніцкі мультсерыял «Клуб Вінкс. Школа чараўніц» (Італія). 17.25 Чэмпіянат свету па футболе 2014. 17.55 Дэтэктыўны серыял «Пятроўка 38. Каманда Пятроўскага» (Расія). 2-я серыя. 19.00 Крымінальны баявік «Бой з ценем-2: Рэванш» (Расія). 21.25 КЕНО. 21.30 Тэлебарометр. 21.35 Экстрасэнсы вядуць расследаванне. 22.45 Рэпарцёр. 23.30 «Сомедуwoman». Гумарыстычнае шоу. 00.25 Камедыйная меладрама «Каханне, якое збівае з ног» (ЗША).

07.20 «Дабранак». 07.50 «Хачу ўсе ведаць!». Навукова-папулярны відэа часопіс для дзяцей. 08.00 «Калейдаскоп». 08.10, 12.40, 15.10, 17.10, 01.00 «Сімвалы эпохі». Міжнародныя кінафестывалі. 08.25 «Сышчык Пуцілін». Маст.фільм. 8 серыя. 09.15 «Лёс гігантаў». Жорсткая пасадака Яка. Дакументальны фільм. 09.45 Серыял «Мегрэ». 10.35, 00.25 «Свята далёкай зоркі». Памяці опернай спявачкі, народнай артысткі СССР Святланы Данілюк. 11.00 «Размаўляем па-беларуску». 11.05 «Альпійская балада». Мастацкі фільм паводле аднайменнай аповесці Васіля Быкава. 12.30 «Калейдаскоп». 12.55 «Пра каханне...» Драматычная гісторыя Барбары Радзівіл і Караля польскага і

Вялікага князя літоўскага Жыгімонта II Аўгуста. 13.25 «Творцы». Народны артыст Беларусі, рэжысёр Канстанцін Саннікаў. 13.50 «Цуды прыроды». Лапландыя. Альпы. Францыя. Гібралтар. 14.20 «Палескі пачастунак». Аўсяны кісель. 14.35 «Фабрыка цудаў». «Ад імя гледача». Дакументальны фільм пра таямніцы стварэння анімацыйных фільмаў. 15.00 «Калейдаскоп». 15.25 «Скарбніца Гарадзеншчыны». Стары замак у Гродне. 15.50 «Жывая вада». Дакументальны фільм з цыкла «Чырвоная кніга. Фауна Беларусі» пра ўнікальны свет жывёл, якія жывуць каля вады. 16.05 «Плошча мастацтваў». Кампазітар Андрэй Мдзівані. 16.30 «Размаўляем па-беларуску». 16.35 «Карані». Музей у Скарышэва. 17.00 «Калейдаскоп». 17.25 «Падарожжа са скакам». Партугалія. 17.55 «Росчырк часу». Творчасць мастака Мікалая Дундзіна. 18.10 «Тэатральны ліцэй». Юнацтва - гэта адплата. 18.35 Мультфільмы. 18.55 «...і кружыцца планета Куляшова». Дак. фільм пра народнага паэта Беларусі. 19.20 «Палата №6». Мастацкі фільм паводле аповесці А.Чэхава. 20.45 Калыханка. 21.05 «Калейдаскоп». 21.15 Серыял «Мегрэ». 22.05 «Лёс гігантаў». Жорсткая пасадака Яка. Дакументальны фільм. 22.30 «Бяседа». 20 гадоў. Канцэрт. 23.55 «АРТИШОК». Скульптар, кераміст, мастак-графік Мікалай Байрачны. 00.50 «Калейдаскоп».

06.00 Інфармацыйны канал «НТВ раніцай». 08.45 Серыял «Вяртанне Мухтара». 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 Сёння. 10.20 «Серыял «Вяртанне Мухтара» (працяг). 11.00 «Да суда».

12.00 «Суд прысяжных». 13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт». 14.25 «Справа лекараў». 15.15 «Справа густу». 15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне. 16.25 «Пракурорская праверка». 17.35 «Гаворым і паказваем». Ток-шоў. 18.35 Агляд. Надзвычайнае здарэнне. 19.35 Вострасюжэтны серыял «ППС-2». 22.05 Вострасюжэтны фільм «Справа гонару». 23.45 Фільм «Шлях самца».

07.00, 09.20, 12.10, 14.35, 00.10, 02.35 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 08.30, 13.45 Рэпартаж. 08.55, 14.10 Аб'ектыў. 09.40 Два на два (тэледыскусія): Аляксандр Сінкевіч і Алякс Лукашэвіч. 10.15 Маю права (юрыдычная праграма). 10.35 «Інстынкт», серыял: 6 серыя. 11.20 «Праз прыцэл і аб'ектыў», дак. фільм, 2010 г., Грэцыя. 14.55 Два на два (тэледыскусія): Аляксандр Сінкевіч і Алякс Лукашэвіч. 15.25 Маю права (юрыдычная праграма). 15.50 «Інстынкт», серыял: 6 серыя. 16.35 Моўнік: Яўрэі. Жыды. Габрэі. 16.40 «Праз прыцэл і аб'ектыў», дак. фільм, 2010 г., Грэцыя. 17.35 «Белая сукенка», маст. фільм, 2003 г., Польшча. 18.45 Калыханка для самых маленькіх. 19.00, 19.30 Навіны. 19.10 Агляд медыяў. 19.20, 20.15 Гарачы каментар. 19.50 Дэвайс. 20.10 Агляд падзеяў культуры. 20.30, 01.40 ПраСвет. 21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне). 21.25 Размова дня. 21.45 Зоры не спяць: Ігар Корзун. 22.15 «Браты Клічко», дак. фільм, Германія. 02.10 Аб'ектыў. 02.55 Зоры не спяць (культурніцкая праграма): Ігар Корзун.

24 МАЯ, СУБОТА

07.10 Існасць. 07.35 Меладрама «Чортава кола» (Расія). 09.00, 12.00, 15.00 Навіны. 09.10 Клуб рэдактараў. 09.45 Камедыйны серыял «Сваты 4» (Украіна). 1-я серыя. 10.55 «Пра ежу!» Кулінарны майстар-клас. 11.25 Дача. 12.10 Давярай і правярай. 12.50 Здароўе. 13.35 «Мастакі Парыжскай школы. Выхадцы Беларусі». 14.10 Вакол планеты. 15.15 Навіны рэгіёна. 15.30 Давярай і правярай. 16.05 «Вялікая розніца». Парадыйнае шоу. 17.20 Меладрама «Празны білет» (Расія). 1-я і 2-я серыі. 21.00 Панарама. 21.35 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Фінал. Прамая трансляцыя. 00.15 Камедыйны серыял «Сваты 4» (Украіна). 1-я серыя. 01.10 Чэмпіянат свету па хакеі 2014. Агляд дня. 01.35 Дзень спорту. 01.45 «Вялікая розніца». Парадыйнае шоу.

07.00 АНТ прадстаўляе. «Суботняя раніца». 08.00, 09.00 Нашы навіны. 09.05 «Смешарыкі». Новая прыгоды. 09.20 «Здароўе». 10.25 Смак. 11.05 «Дзэальны рамонт». 12.05 «Разумніцы і разумнікі». 12.50 Мультфільм. 13.10 Камедыя «За запалкамі». 14.55 Гарады-героі. 16.00 Нашы навіны. 16.15 Навіны спорту. 16.20 АНТ прадстаўляе «Бацькоў у школу». 17.15 АНТ прадстаўляе «Адзін супраць усіх».

18.05 АНТ прадстаўляе: «Акадэмія талентаў». 20.30 Нашы навіны. 21.00 Навіны спорту. 21.05 «Якраз як». 23.55 Што? Дзе? Калі? 01.05 Вайна ў Карзі.

06.15 «Студэнты». Серыял. 07.05 «Анфас». 07.20 Фільм «Пяць маіх былых». Вялікабрытанія, 2009 г. 09.00 «Чыстая праца». 10.00 «Уявіце сабе». 10.30 «Сакрэтныя тэрыторыі». 11.30 «Мінск і мінчане». 12.05 «Прыгоды дылетанта». 12.40 Фільм «Давай пажэнімся». Беларускі фільм, 1982г. (Пачатак). 13.30 «24 гадзіны». 13.40 Фільм «Давай пажэнімся». Беларускі фільм, 1982г. (Працяг). 14.30 «Ваенная таямніца». 16.30 «24 гадзіны». 16.45 «Наша справа». 16.55 «Шай-бу! Shai-BU!». 17.25 «Вялікі горад». 18.05 «Рэпарцёрскія гісторыі». 18.40 Інтэлект-шоў «Разумней не прыдумаеш». 19.30 «24 гадзіны». 20.00 «СТБ-спорт». 20.10 Фільм «Я - легенда». ЗША, 2007г. 22.00 «Гарачы лёд». 22.10 «Зорны рынг. Новы сезон. 23.15 Фільм «Блэйд 2». ЗША-Германія, 2002 г. 01.15 «Глядзець усім!».

07.30 Серыял «Ластаўчына гняздо» (Украіна). 08.30 Тэлебарометр. 08.35 Фільм-казка «Шасцёра вандруюць па свеце» (ГДР). 09.40 Беларуская кухня. 10.25 «Два з паловай кухары». Кулінарная шоу-праграма (Расія).

11.00 Камедыйны серыял «Інтэрны» (Расія). 13.25 Экстрасэнсы вядуць расследаванне. 14.40 Хакей. Чэмпіянат свету. Паўфінал. Прамая трансляцыя. 17.00 Вышэй за дах. 17.45 Ваша лато. 18.25 Латарэя «Пяцёрка». 18.40 Хакей. Чэмпіянат свету. Паўфінал. Прамая трансляцыя. 21.00 КЕНО. 21.15 Тэлебарометр. 21.20 Дакументальны серыял «Азбука добрага самаадчування» (Аўстралія). 21.40 Камедыйны серыял «Інтэрны» (Расія). 00.05 Моладзевая гісторыя «Каралі Догтаўна» (ЗША-Германія).

08.00 «Калейдаскоп». 08.10, 11.25, 13.10, 15.05, 01.00 «Сімвалы эпохі». Словы, што увайшлі ў замежныя мовы. 08.20, 13.20, 17.20, 01.10 «Галасы з мінулага». 110 год з дня нараджэння паэта, заслужанага дзеяча культуры Беларусі Адама Русака. 08.30 «Сіла веры». 08.55 «АРТИШОК». Скульптар, кераміст, мастак-графік Мікалай Байрачны. 09.25 «Палата №6». Мастацкі фільм паводле аповесці А.Чэхава. 10.50 «Наперад у мінулае». 11.15 «Калейдаскоп». 11.35 «Галасы з мінулага». 110 год з дня нараджэння паэта, заслужанага дзеяча культуры Беларусі Адама Русака. 11.45 «Шамбала». Дакументальны фільм пра беларускія балоты, адметныя прыродныя мясціны нашай краіны, дзе яшчэ на нешматлікіх хутарах захаваўся традыцыйны ўклад жыцця. 12.15 «Размаўляем па-беларуску». 12.20 «Росчырк часу». Творчасць мастака Юрыя Платонава. 12.35 «Тэатральны ліцэй». Свае і чужыя. Разважанні актэраў аб развіцці сістэмы Станіслаўскага. 13.00 «Калейдаскоп». 13.30 «Містыка ўлады». «Пасля параду».

Палкаводцы, якія адыгралі ключавую ролю ў выратаванні Айчыны ад нашэсця інтэрвентаў. 13.55 «Знакі лёсу. Віктар Казько». Дак. фільм. 14.25 «Размаўляем па-беларуску». 14.30 «Драўляны народ». Дакументальны фільм пра разьбяр, народнага майстра Беларусі Мікалая Тарасюка. 14.55 «Калейдаскоп». 15.15 «Галасы з мінулага». 110 год з дня нараджэння паэта, заслужанага дзеяча культуры Беларусі Адама Русака. 15.25 Мультфільмы. 15.45 «Бяседа». 20 гадоў. Канцэрт. 17.10 «Калейдаскоп». 17.25 «Уваскрэсенне». Мастацкі фільм паводле рамана Л.М.Талстога. 1-я і 2-я серыі. 20.45 Калыханка. 21.05 «Калейдаскоп». 21.15 «Эпоха ВІА». Дакументальны фільм пра гісторыю стварэння першых вакальна-інструментальных ансамбляў у Савецкім Саюзе. Часткі 1-я і 2-я. 23.00 Суветнае кіно. «Таксіст». 00.50 «Калейдаскоп».

06.25 Серыял «Вуліцы пабітых ліхтароў». 08.00 Сёння. 08.20 «Агляд». 08.50 «Іх норавы». 09.25 «Справа густу». 10.00 Сёння. 10.20 «Галоўная дарога». 10.50 «Кулінарны паядынак». 11.55 «Кватэрнае пытанне». 13.00 Сёння. 13.20 «Я худнею». 14.20 Серыял «Дзвяцаты аддзел». 16.00 Сёння. 16.15 «Выратавальнікі». 16.45 «Следства вялі...». 17.35 «Вочная стаўка». 18.30 Агляд. Надзвычайнае здарэнне. 19.00 «Цэнтральнае тэлебачанне». 20.10 «Новыя рускія сенсацыі». 21.15 «Ты не паверыш!».

22.30 Фільм «Помста». 00.10 «Авіатары».

07.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 08.30 ПраСвет. 08.55 Аб'ектыў. 09.25 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 09.45 Зоры не спяць (культурніцкая праграма): Ігар Корзун. 10.15 Казкі для дзетак: «Казкі з-за акна», «Прыгоды Ціўкі», «Прыгоды і паходы». 10.45 «Сонечная дзіда», серыял: 1 серыя. 11.15 Два на два (тэледыскусія): Аляксандр Сінкевіч і Алякс Лукашэвіч. 11.45 Асабісты капітал. 12.05 Кулінарны падарожжы Робэрта Макловіча. 12.30 МакраФон: Рамантычны канцэрт: ч. 2. 13.15 «Аповеды выходнага дня», цыкл маст. фільмаў. 14.10 «Праз прыцэл і аб'ектыў», дак. фільм, 2010 г., Грэцыя. 15.05 «Сага старадаўняй пушчы», дак. серыял. 16.00 «Браты Клічко», дак. фільм, 2011 г., Германія. 17.50 Беларусы ў Польшчы. 18.10 ПраСвет. 18.35 Фітнес-шмітнес. 18.55 Калыханка для самых маленькіх: «Прыгоды і паходы». 19.10 Моўнік (лінгвістычная праграма): На якую мову перакладаў Скарына? 19.20 Назад у будучыню (гістарычная праграма). 19.30 «Горад з Мора», серыял: 3 серыя. 20.20 Зона «Свабоды» (аналітычная праграма). 21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне). 21.15 «Востраў Крым. Deja vu», дак. фільм, 2014 г., Украіна. 21.45 Суботні сеанс: «Госфард-Парк», драма, 2001 г., Вялікабрытанія-ЗША. 00.00 «Мзлекі: водар анёла», дак. фільм, 2010 г., Ліван. 01.20 Аб'ектыў.

Данецк схапіўся за гарачы прас

Зміцер ГАЛКО

Ілюзіяй было б лічыць вынікі праведзенага рэферэндуму суцэльным пшыкам і фальсіфікацыяй, якая была патрэбная купцы ўзброеных бандзюкоў, у той час як мірным жыхарам Данбасу патрэбная адзіная і непадзельная Украіна.

Познім нядзельным вечарам у Данецку мала што нагадвала аб пераможным заканчэнні лёсавызначальнага, на думку яго арганізатараў, рэферэндуму «аб самавызначэнні Данецкай народнай рэспублікі». Мне на вочы трапіўся ўсяго адзін агітплакат з заклікам сказаць «так» дзяржаўнай самастойнасці ДНР, дзе чыёйсьці рукой было дапісана слова «не». Дзядзька, які здымаў пашкоджаны плакат на мабільнік, заўважыўшы мяне, сказаў поўным камічнага трагізму голасам: «Глядзіце, што нарабілі... сволачы!». Ён быў адным з нешматлікіх гараджанаў, якія гэтак перажывалі за вынікі рэферэндуму, што спаць не маглі. Шматтысячных вулічных гулянняў са смехам, жартамі і весялосцю не назіралася. Пуставала калыска цэнтрабегнага руху — плошча Леніна. Нават каля абласной адміністрацыі, цяпер галоўнага штабу ДНР, сабралася ўсяго колькі сотняў чалавек, ды і тыя ў напаясонным стане глядзелі вечно ўключаны расійскі тэлеканал.

З будынку тэрытарыяльнай выбарчай камісіі распараны, нібы з лазні, выходзілі добра знаёмыя беларускаму выбаршчыку цётчкі, якія забяспечваюць элегантныя перамогі, — з магутнымі азадкамі, начосам, клапатлівым хатнім выглядам і думкамі аб баршчы, які яны мусяць прыгатаваць для сям’і на заўтра.

Гэта магло б нагадваць якія-небудзь заштатныя, нікому не цікавыя выбары невядома каго невядома куды ў Беларусі. Але вось прывезлі чарговую порцыю бюлетэняў. З будынку выскачыла група людзей у камуфляжы, балаклавах, з рознакалібернай зброяй, каб забраць іх. Зрэшты, напружанне, якое выклікала іх з’яўленне, хутка змянілася прыдушаным смехам ва ўсіх, хто за імі назіраў. Яны камічна пятлялі, падскоквалі, прысядалі, кудысьці цэлілі... Хіхікаючы ў ціхай пустаце нядзельнага вечара, хатнія цётчкі з начосамі казалі адна адной: «От ужо, не нагуляліся ў зарніцу».

Адным словам, гістарычнай велічы моманту не адчувалася. Ubачанае зусім не вязалася з бравурнымі лічбамі: яўка — 75%, «за» дзяржаўную самастойнасць ДНР — 89%. Таму наступным днём, 12 мая, у панядзелак, я вырашыў пагутарыць з людзьмі на данецкіх вуліцах наконт іх удзелу ў рэферэндуме. Ці хадзілі яны галасаваць, як прагаласавалі і чаму менавіта так.

Разам з маім калегам Алегам

Сухавым, нядуна звольненым з «The Moscow Times» у рамках патрыятычнай чысткі шэрагаў ад нядобранадзейных элементаў, мы патурбавалі 70 мінакоў: шматдзетных хатніх гаспадыняў, цырульніц, шахцёраў, аўтаслесараў, інжынераў, вучоных, юристаў, эканамістаў, самых розных людзей. Пасля чаго Алег, які вельмі спачувае Украіне, сказаў: «Мае бандэраўскія ілюзіі развеваліся...»

Ілюзіяй было б лічыць вынікі праведзенага рэферэндуму суцэльным пшыкам і фальсіфікацыяй, якая была патрэбная купцы ўзброеных бандзюкоў, тады як мірным жыхарам Данбасу патрэбная адзіная і непадзельная Украіна. Амаль палова апытаных, 48,6%, калі быць дакладным, галасавалі на рэферэндуме «за» дзяржаўную самастойнасць ДНР. «Супраць» прагаласавалі ўсяго 2,7%. З розных прычынаў не бралі ўдзелу ў галасаванні 23%. Нарэшце, адмовіліся адказваць на пытанні 25,6%.

У майго калегі была вялікая спакуса залічыць усіх «адмоўнікаў» у лік тых, хто прагаласаваў бы «супраць», бо страх адказваць мог быць толькі ў тых, хто баяўся патрапіць у чорны спіс ДНР. На самай справе матывы прыхоўваць сваё стаўленне да рэферэндуму былі розныя. Прынамсі некалькі чалавек прагаварыліся, што яны баяцца або праславутага «Правага сектара», або кіеўскай улады, якая можа іх пакараць за сепаратызм.

Увогуле, людзі ў Данецку мо-

Многія не разумеюць, што менавіта Расія прынесла ім вайну, бо звыклі безаглядна і некрытычна яе любіць. Многія гэта разумеюць, але схіляюцца да яе проста таму, што яна мацнейшая

цна напужання. Адна жанчына сказала: «Я вам зараз што-небудзь адкажу не тое, а ззаду чалавек з вінтоўкай...» Але, на маю суб’ектыўную думку, тыя, хто адказваў, адказвалі шчыра.

Іншай ілюзіяй было б думаць, што ўсе, хто галасаваў на рэферэндуме «за», галасавалі за далучэнне да Расіі. Такія аказалася меншасць. Астатніх лідараў ДНР, якія ўжо заявілі пра планы

Падлік галасоў у тэрытарыяльнай камісіі

хуткага ўваходжання ў склад Расійскай Федэрацыі, проста выкарысталі ўцёмную.

Ці не яшчэ меней людзей галасавалі за стварэнне незалежнай Данецкай рэспублікі. Большасць апытаных адмяла гэтую ідэю як непрадуманую, нежыццяздольную і абсурдную.

Хтосьці гаворыць пра аўтаномію ў складзе Украіны, хтосьці хоча дакрычацца да Кіева, што мы тут іншыя, палюбіце нас чорненькімі, хтосьці вінаваціць цэнтр ва ўсіх смяротных грахах і кажа пра немагчымасць далей жыць пад яго ўладай. Але ў асноўным людзі галасавалі за тое, каб «усё гэта нарэшце скончылася». Таму яны і не святкавалі сваёй перамогі разам з узброенымі «апалчэнцамі». Бо хочучь, каб яны таксама раптам скончыліся.

Гвалт, кроў і бязладдзе страшэнна напалохалі іх. Яны ў адчай ўхапіліся за мірны інструмент вырашэння праблем, які ім прапанавалі падпальшчыкі вайны.

«Можа, хаця б Расія прынесла нам мір?» — няўпэўненна спытаўся ў нас саміх хлопец-рабочы. Ён і сам мала верыў у гэта. Толькі іншыя альтэрнатывы здаваліся яму зусім прывіднымі.

Многія не разумеюць, што менавіта Расія прынесла ім вайну, бо звыклі безаглядна і некрытычна яе любіць. Многія гэта разумеюць, але схіляюцца да яе проста таму, што яна мацнейшая. «Што тут ужо паробіш, нават Штаты бздзяць на Расію лезці», — як выказаўся адзін таксіст.

Так, Данбас забытаўся, у пошуках паратунку ён схапіўся за гарачы прас, не ўбачыўшы працягнутай рукі. Але чаму не ўбачыў — бо кепска глядзеў, ці таму, што яе не было? На мой погляд, бессэнсоўна спрачацца па гэтым пытанні, лепей працягнуць руку яшчэ раз, больш заўважна. Іначай за гарачы прас давядзецца трымацца абодвум.

ЯНЫ ПРА НАС. ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Краіна, якая яшчэ ў 1990-я гады абрала ў прэзідэнты савецкага патрыёта, афіцыйна вярнулася да савецкай атрыбутыкі і прагаласавала на рэферэндуме за рускую ў якасці дзяржаўнай мовы. Здавалася б, зліццё з Расіяй павінна адбывацца амаль у аўтаматычным рэжыме. Але жыццё не зводзіцца да фармальных прыкметаў. Здарылася тое, што дваццаць гадоў таму нікому і ў галаву не прыходзіла. Сёння ясна, што ніхто не зрабіў так шмат для будаўніцтва беларускай нацыянальнай дзяржавы, як Аляксандр Лукашэнка. Яго рэжым цалкам трывалы і, пры велізарнай матэрыяльнай залежнасці ад Масквы, на здзіўленне, незалежны ад яе палітычна. А каб падкрэсліць ідэалагічную дыстанцыю, Лукашэнка, які і раней, насцярожана ставіўся да георгіеўскай стужкі, на гэты раз фактычна выключыў яе з афіцыйнай атрыбутыкі святкавання 9 мая ў Беларусі. Зазіраць наперад

заўсёды рызыкаўна, але сённяшняя Беларусь — вельмі сумнеўны ўдзельнік «збірання земляў», у ашаламляльным кантрасце з Беларуссю дваццацігадовай даўніны.

«Росбат» (Расія)

Мінск не будзе блакаваць падпісанне дамовы аб стварэнні Еўразійскага эканамічнага саюза (ЕАЭС), запланаванае на 29 мая, заявіў прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка. «Пытанні, якія нас хвалювалі, атрымалася зняць», — паведаміў ён. Праўда, сярод экспертаў поспехі Лукашэнкі станоўчай ацэнкі не выклікаюць. Эканоміка краіны ў рэцэсіі, вытворчасць падае, растуць цэны, грошы абсяцэнняюцца, і гэты працэс не здольная спыніць нават падтрымка з золатавалютных рэзерваў. Крэдытнае падсілкоўванне пры адсутнасці рэформаў працуе толькі на ўтрыманне ўлады Лукашэнкам. Больш за тое,

растуць даўгі і залежнасць ад Расіі.

«Корреспондент» (Расія)

Сумная доля ў перыяд сусветнага хакейнага першыства спасцігла мясцовых праваабаронцаў. Улады краіны, баючыся дыскрэдытацыі ў вачах заўзятараў, якія прыехалі на чэмпіянат, змясцілі самых палітычна нядобранадзейных у турмы. Усе сілы беларускіх уладаў сканцэнтраваны на тым, каб ніхто не змог сапсаваць лубачную карцінку шчаслівай і квітнеючай Беларусі. Праўда, як падкрэсліваюць у сваіх публікацыях многія замежныя журналісты, галоўны прынцып дзеяння беларускіх уладаў — забараняць і кантраляваць — усё ж схаваць не атрымоўваецца. Больш за тое, гэта перашкаджае якаснай працы. Гаворка ідзе пра шматлікія блокпосты пры ўваходзе ў арэны з амаль распрананнем, блакаваннем інтэрнэту ў будынку падчас прысутнасці там Аляксандра Лу-

кашэнкі, забароне на фатаграфаванне першай асобы дзяржавы, выстаўленне дадатковага асвятлення і інш.

«Независимая газета» (Расія)

Пуцін праводзіць «узмоцненую апрацоўку прэзідэнтаў краін-сатэлітаў». Варта хаця б узгадаць нядуўнае правядзенне вучэнняў УС РФ з адпрацоўкай пытанняў прымянення ядзернай зброі пад асабістым кіраўніцтвам Пуціна, з запрашэннем прэзідэнтаў Беларусі, Казахстана, Кіргізіі і Таджыкістана. Пры гэтым прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка, які раней не падтрымліваў агрэсію супраць Украіны, раптам па незразумелых прычынах рэзка змяніў рыторыку. Гэта змена пазіцыі дзіўным чынам супала з паведамленнем пра гатоўнасць Расіі даць Беларусі крэдыт на папаўненне золатавалютных рэзерваў у памеры 2 мільярды долараў.

«Украинфо» (Украіна)

МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

ПОЛЬШЧА. Як змагацца з зялёнымі чалавечкамі

Міністэрства абароны Польшчы заявіла, што да канца года распрацуе план рэформы вайсковага рэзерву. У кожным з 16 ваяводстваў краіны будзе створана дабраахвотная парамілітарная частка. Яе статус чымсьці падобны на статус Нацыянальнай гвардыі ў ЗША. Частка фармуецца з прадстаўнікоў грамадзянскага насельніцтва, якое прайшло вайсковую падрыхтоўку. Усяго плануецца запісаць у такія часткі каля 20 тысяч чалавек. Аўтары рэформы не хаваюць, што галоўная задача польскіх нацыянальных гвардзейцаў будзе заключацца ў тым, каб у выпадку канфлікту з Расіяй не дапусціць пранікнення ў польскі тыл расійскіх дыверсантаў, правядзення акцый сабатажу, захопу будынкаў і г.д. Паўтарэнне крымскага сцэнара ў Польшчы, калі меркаваць па каментарых на польскіх інтэрнэт-форумах, шмат каму падаўся маларэальным. На думку шматлікіх блогераў, мы маем справу з паранойяй, якую раздувае Мінабароны, каб выбіць дадатковыя бюджэтныя сродкі для афіцэраў на пенсіі, якія, хутчэй за ўсё, і будуць рыхтаваць гвардзейцаў. Сапраўды, цяжка ўявіць сабе, што «зялёныя чалавечкі» могуць дзейнічаць у польскіх рэаліях. Для іншых каментатараў рэформа актуальная, паколькі, па іх словах, польскае войска сапраўды не гатовае да сур'ёзнай канфрантацыі з Расіяй.

Паводле польскай прэсы

КАЗАХСТАН. Казахі будуць гунамі

Па словах пасла Венгрыі ў Астане, казахскі парламент вырашыў накіраваць сваіх прадстаўнікоў у Венгрыю на Курултай цюркскай і гунскай свядомасці. Гэта культурны фестываль, які адбываецца раз на два гады і прысвечаны культурнай традыцыі венграў. Як вядома, венгры — адзіны качавы народ Еўропы, які прыйшоў сюды ў X стагоддзі з уральскіх стэпаў. Апошняе дазваляе шмат каму лічыць казахаў і венграў братамі. Акрамя ўсяго, свята Курултай мае палітычны прысмак. Яго падтрымліваюць венгерскія праварадыкалы, якія лічаць, што хрысціянізацыя венграў-паганцаў была гістарычнай памылкай. Цяжка сказаць, нашто казахскаму ўраду дасылаць амаль афіцыйную дэлегацыю на такое спрэчнае фальклорнае мерапрыемства. Магчыма, казахская эліта працягвае пошук новай формулы казахскага нацыяналізму. Раней некаторыя афіцыйныя гісторыкі прапаноўвалі Назарбаеву перайменаваць Казахстан у Туран — міфічную стэпавую дзяржаву, якая, быццам, існавала ў старажытнасці. Дарэчы, венгерскія ўльтраправыя таксама падзяляюць тэорыю пра Туран і туранцаў.

Паводле казахскай прэсы

МАЛДОВА. Скандал з-за румынскага патрыятызму

У Малдове выбухнуў скандал, звязаны з кампанія «Ганарымся, што мы румыны», якая арганізаваная кіруючай партыяй сацыял-дэмакратаў і прапагандае партыю за кошт спасылкаў да матываў румынскага патрыятызму. Непасрэдна кампанія прадстаўляе сабою візуальную агітацыю ў выглядзе тых жа выяваў на білбордах. Гэты выявы ўяўляюць сцэны з жыцця вельмі гарманічнага еўрапейскага грамадства: напрыклад, сямейная пара набывае ў супермаркце тавары, ні ў чым сабе не адмаўляючы, або камбайн, які збірае ўраджай, — і надпіс: «Ганарымся, што мы румыны». Апаненты сацыял-дэмакратаў

зробілі аналіз тых выяваў і прыйшлі да высновы, што ўсе яны часткова скрадзены з беларускіх афіцыйных сайтаў, на якіх распавядаюць, як добра жыць у квітнеючай Беларусі. Арганізатары «Ганарымся, што мы румыны», у сваю чаргу, заявілі, што карыстаюцца выключна арыгінальнымі здымкамі, якія былі зробленыя ў Румыніі, што яшчэ больш выклікала недавер да піяру. Іншыя кажучы, што аўтар здымкаў для кампаніі не так важны. Галоўнае — канцэпт паслання, які нясуць выявы.

Паводле румынскай прэсы

Мадура рана ці позна будзе вымушаны сысці

Алег НОВІКАЎ

Гарачай кропкай на мапе свету застаецца Венесуэла, дзе ўжо паўгода трываюць моцныя вулічныя пратэсты супраць рэжыму прэзідэнта Нікаласа Мадуры. Сваімі поглядамі на сітуацыю ў Венесуэле з чытачамі НЧ дзеліцца Анхель Луга, актывіст венесуэльскага апазіцыйнага Палітычнага руху вольных грамадзян (VENTE).

— У чым, на вашу думку, прычына такога моцнага выбуху незадаволення венесуэльцаў?

— Спачатку я хацеў бы адзначыць, што ў нас вельмі моцная дэмакратычная традыцыя. У мінулым стагоддзі Венесуэла не ведала дыктатуры цэлых 40 год, што было абсалютным рэкордам для краін Лацінскай Амерыкі. За гэты час некалькі разоў улада мірна перадавалася да тых, хто перамог на выбарах. Лічыцца, што гэтая традыцыя была абарваная ў 1999 годзе, калі да ўлады прыйшоў Чавес і ў краіне быў пабудаваны рэжым, які прыняў адмовіўся ад ідэй лібералізму і плюралізму. Пасля смерці Чавеса мела месца спроба канцэнтрацыі ўсіх галінаў жыцця грамадства ў руках улады, што і выклікала пратэст. Гэтаму садзейнічаў і рост дэфіцыту асноўных прадуктаў. Нават часам нельга было набыць хлеб.

— Аднак у вашай краіне, у адрозненні да той жа Беларусі, існуюць вольныя выбары. Губернатарамі шэрагу штатаў, наколькі я ведаю, з'яўляюцца прадстаўнікі апазіцыйнай каліцыі. Кааліцыя, якая называецца «Стол адзінства», мае прадстаўніцтва ў парламенце.

— На самай справе, гэта цяжка назваць выбарамі, паколькі, паводле цяперашніх законаў, арганізацыя галасавання і падлік галасоў праводзяцца камісіямі, якія фармуе адно з міністэрстваў. Дырэктарам гэтага міністэрства з'яўляецца сябра ўрадавай Аб'яднанай сацыялістычнай партыі Венесуэлы (PSUV). У выніку працэс абсалютна не празрысты. Напрыклад, у якасці выбаршчыкаў запісваюць грамадзян, якія працуюць на Кубе. Часам лідараў апазіцыі пускаюць ва ўладу, аднак пры першых прыкметах таго, што гэта ўтрымлівае рызык для сістэмы, іх намаганні пазбавіць пасадаў і мандатаў. Так, лідара парламенцкай фракцыі дэмакратаў не так даўно пасадзілі на два гады. У турме таксама знаходзяцца апазіцыйныя мэры двух гарадоў.

— Шмат кажучы, што размах пратэстаў мае суб'ектыўны фактар. Размова пра тое,

што Мадура аказаўся кепскім пераемнікам Чавеса.

— Я згодны, што Мадуры далёка да Чавеса. Чавес быў геніяльным артарам, а Мадура зрабіў кар'еру толькі таму, што быў вельмі ляльчы на адрас прэзідэнта, і акрамя таго яго кандыдатуру актыўна падтрымлівала Гаваіна. У выніку нават PSUV сёння расколатая на мадураўцаў і антымадураўцаў. Па маім ацэнках, да «антымадураўцаў» належыць нават большасць прыхільнікаў Чавеса, аднак нашы пратэсты яны не падтрымліваюць. Але не трэба ва ўсім бачыць след Мадуры. Важную ролю для мабілізацыі гуляе таксама кубінскі фактар. Прыкладна дзве тысячы кубінскіх сілавікоў займаюць кіраўнічыя пасады ў венесуэльскай нацыянальнай гвардыі і паліцыі. Лічыцца, што менавіта яны адказныя за самыя брутальныя выпадкі, калі паліцыя збівала дэманстрантаў амаль да смерці.

— У прэсе шмат пішуць пра мілітарны рух «Colectivo», які аб'ядноўвае радыкальных прыхільнікаў рэжыму. Што ўяўляюць сабой венесуэльскія «цітушкі»?

— Агульнай характарыстыкі гэтаму руху няма. Упершыню пра «Colectivo» пачалі казаць, калі група маладых чавістаў напала на адзін з універсітэтаў, дзе студэнты рыхтавалі антыўрадавую акцыю. У выніку будынак універсітэта быў спалены, а адзін са студэнтаў забіты. Можна казаць, што мы мелі справу з юнакамі з нізкіх сацыяльных груп, якім нацыянальная гвардыя таіна дае зброю і накіроўвае іх дзеянні. Ёсць версія, што моладзь у турмах атрымлівае амністыю, калі пагаджаецца выконваць такую брудную працу. Натуральна, улада кажа, што гэта ўсё выключна нізавыя ініцыятывы. Так, сам Мадура лічыць, што «Colectivo» — гэта групы аматараў матацыклаў, якія дапамагаюць яму змагацца з фашыстамі.

— Адзін з цікавых момантаў пратэстаў — тое, што іх фокус знаходзіцца не ў сталіцы, а ў правінцыі. З чым гэта звязана?

— Відавочна, што Каракас заўсёды лепш кантралюецца ўрадам. Таму некалькі выступы адразу падавіць не ўдалося, і яны пачалі набіраць размах. Акрамя таго, ёсць лакальныя прычыны. Напрыклад, тое, што найбольш

буйныя сутычкі з паліцыяй адбываюцца ў штаце Тачыра (Táchira), звязваюць з тым, што тут жыве шмат індзейцаў. Яны больш ваяўнічыя па характару, і да таго ж заўсёды носяць з сабою сродкі самаабароны.

— Што ўяўляе венесуэльская апазіцыя? Якая яе праграма?

— Апазіцыя не кансалідаваная. Для студэнтаў, да якіх належыць наша групоўка, проста перамоваў недастаткова. Мы патрабуем правядзення датэрміновых выбараў парламента і прэзідэнта. Да гэтага, на нашу думку, мае быць прыняты новы выбарчы кодэкс, які б не дазволіў махінацыі. Акрамя таго, патрэбна рэформа медыя, каб разбурыць манополію дзяржавы на СМІ. Без выканання гэтых пунктаў новыя выбары не маюць сэнсу. Парламенцкая апазіцыя больш сціплая і гатова пайсці на саступкі. На маю думку, сітуацыя падобная на тое, што цяпер назіраецца ў Беларусі і Расіі, дзе людзі таксама супрацьстаяць аўтарытарным рэжымам, аднак пры гэтым унутры апазіцыі заўсёды ёсць радыкалы і рэфарматары. У любым выпадку, Мадура будзе вымушаны рана ці позна сысці.

— Нельга не задаць пытанне пра разгул крыміналу, які стаў сумнай візітоўкай Венесуэлы. Ці сапраўды на вуліцах так небяспечна?

— Узровень злачынстваў вельмі высокі, што, дарэчы, стала адным з імпульсаў незадаволення. Напрыклад, сем маіх сяброў у свой час былі выкрадзеныя, каб пасля быць вызваленымі за выкуп. Штотыдзень у Каракасе забіваюць каля 75 чалавек. Прынамсі я нават да метра з дому — прыкладна 400 метраў — дабіраюся выключна на машыне.

— Якая сітуацыя на рынку валюты? Наколькі вядома, з-за моцнай інфляцыі дзяржава зрабіла штучны курс долара, які існуе паралельна курсу на чорным рынку.

— Праблемы з доступам да валюты не асабліва цікавыя людзей. Калі едзеш за мяжу, то можна ў спецыяльных дзяржаўных органах папрасіць прадаць табе па афіцыйным курсе дастаткова вялікую суму валюты. Праўда, трэба паказаць кучу папераў і абавязкова — білеты. Таму чорны рынак валюты існуе, аднак хутчэй ім карыстаюцца тыя, хто звязаны з нефармальнай эканомікай.

Хто зменіць Барозу?

Алег НОВІКАЎ

25 мая 350 мільёнаў еўрапейцаў будуць абіраць новы склад Еўрапейскага парламенту. «Новы Час» працягвае знаёміць чытачоў з ходам выбарчай кампаніі і яе асноўнымі ўдзельнікамі.

Застаецца спадзявацца, што цяперашняя рэформа абрання старшыні Еўракамісіі — першы крок у бок перагляду ролі Еўрапарламенту і фармату яе выканаўчых органаў

Новаўвядзеннем цяперашніх выбараў у еўрапарламент ёсць тое, што фактычна грамадзяне ЕС абіраюць прэзідэнта Еўракамісіі. Раней гэтая кандыдатура ўзгаднілася за зачыненымі дзвярыма. Канклаў прэм'ераў краін ЕС шукаў найбольш кампрамісную фігуру. Цяпер вырашана, што кіраўніком Еўракамісіі аўтаматычна павінен быць лідар самай буйной парламенцкай групы ў Еўрапарламенце.

Неабходнасць такой меры звязаная з відавочным падзеннем інтарэсу электарату да выбараў у Еўрапарламент. Статыстыка сведчыць, што на апошніх выбарах у Еўрапарламент у 2009 годзе галасавала толькі 42 працэнты грамадзян краін ЕС. Гэта самы нізкі паказчык за ўсю гісторыю. Нагадаем, што ўпершыню Еўрапарламент абіралі ў 1979 годзе, і тады яўка складала 62 працэнты.

Сярод кандыдатаў галоўным фаварытам на пасаду пераёмніка цяперашняга старшыні Еўракамісіі Жазэ Мануэля Барозу фігуруе Жан-Клод Юнкер ад кансерватыўнай Еўрапейскай народнай партыі (ЕПР). Юнкер, які дагэтуль паспеў папрацаваць прэм'ерам Люксембургу, паклаў у аснову сваёй праграмы тэму эканомікі. Ён прызнае, што эканоміка Еўропы перажывае цяжкія часы. Вывесці яе з крызісу можа выключна ЕПР — адзіная ў Еўропе палітычная сіла, здольная ўзяць на сябе адказнасць за непапулярныя рэформы. Гэтыя рэформы, паводле аўтараў праграмы ЕПР, заключаюцца ў тым, каб стварыць новыя сектары малага і сярэдняга бізнэсу і, адпаведна, новыя працоўныя месцы. Інструментам, які здольны даць штуршок эканамічнаму буму, ёсць спрыяльная для развіцця бізнэсу падатковая і бюджэтная палітыка.

Пасля знаёмства з праграмай ЕПР няцяжка здагадацца, што лагер кансерватараў адчувае канкурэнцыю з боку больш правых партый. Таму вялікая частка іх Маніфеста прысвечана неабходнасці барацьбы з іміграцыяй і крыміналам (любімыя тэмы праварадыкальных палітыкаў). Думаецца, з той жа прычыны ў праграме гаворыцца аб тым, што тэма пашырэння ЕС не стаіць у еўрапейскай павестцы дня. Праўда, у наступным абзацы Юнкер абяцае ў выпадку перамогі падтрымлі-

чаны апошні пункт праграмы. Сацыялісты жадаюць, каб ЕС быў транслятарам ідэй міру і прагрэсу. Усходняя палітыка ЕС абмяжоўваецца словамі пра неабходнасць і далей развіваць праект Усходняе Партнёрства. Застаецца сказаць, што пакуль менавіта сацыялісты з'яўляюцца лідарамі выбарчай гонкі. Яны ж маюць большасць у Еўрапарламенце і зараз.

Самае забавнае ва ўсёй цяперашняй кампаніі, тое, што прэм'еры краін ЕС усё роўна пакінулі за сабой права самім прызначаць старшыню Еўракамісіі. І хаця ўсе палітыкі гучна кажуць, што будуць павяжаць волю выбаршчыкаў, не выключана, што пераёмнік Барозу зноў будзе абраны на пасадзелка 28 прэм'ераў. Сярод фаварытаў кулуарных выбараў фігуруюць дырэктар Міжнароднага валютнага фонду Крысцін Лагард, дацкі прэм'ер Хеле Торнінг-Сміт, яго ірландскі калега Энда Кені. Цікава, што некаторыя аўтарытэтных эксперты выступаюць менавіта за такую схему абрання лідара ЕС. Яны лічаць, што функцыя старшыні Камісіі хутчэй быць нейтральным медыятарам паміж рознымі фракцыямі.

Між тым, за два тыдні да выбараў толькі 38 працэнтаў грамадзян краін ЕС сочаць за ходам кампаніі. А ў Польшчы толькі кожны пяты збіраецца ісці галасаваць 25 мая. Найбольшы электаральны энтузіязм зарэгістраваны ў Бельгіі (53 працэнты). Праўда, гэта можна часткова растлумачыць тым, што там ігнараванне выбараў, паводле мясцовага заканадаўства, цягне за сабой адміністрацыйны штраф. Прычыны абыякавасці электарату розныя — ад росту еўраскептыцызму і слаблага ведання ангельскай мовы, на якой ідуць дэбаты кандыдатаў, да малацікавых фігур саміх кандыдатаў.

Аднак галоўная праблема — Еўрасаюз для шмат каго, нават для саміх еўрапалітыкаў, дасюль застаецца вельмі абстрактным і функцыянальна не зразумелым інстытутам. «Нас трымаюць тут за ідыётаў», — паскардзіўся на сітуацыю Даніэль Кон-Бендыт, сталы дэпутат Еўрапарламенту ад злёных.

Застаецца спадзявацца, што цяперашняя рэформа абрання старшыні Еўракамісіі — першы крок у бок перагляду ролі Еўрапарламенту і фармату яе выканаўчых органаў. Дарэчы, адным з выхадаў прапануецца абранне главы Еўракамісіі сярод дзеючых еўрапейскіх прэм'ераў. Такія выбары, як сведчаць апытанні, карысталіся б большым інтарэсам, чым цяперашняя кампанія. Калі б падобнае галасаванне мела месца 25 мая, старшыня Еўракамісіі стала б Ангела Меркель (51 працэнт). Другім бы прыйшоў кіраўнік брытанскага кабміну Дэвід Кэмеран (35 працэнтаў).

ваць працэсы дэмакратызацыі ва ўсіх краінах-суседзях ЕС.

За кошт рынкавых рэформаў збіраюцца вырашаць праблемы ЕС і лібералы, аб'яднаныя пад дахам Альянсу лібералаў і дэмакратаў за Еўропу. Яны лічаць, што Еўропа павінна фарсіраваць стварэнне адзінага еўрапейскага рынку за кошт ліквідацыі бар'ераў, якія перашкаджаюць руху капіталу, рабочай сілы і інтэлекту. Альянс прапануе як мага хутчэй рэалізаваць праект зоны вольнага гандлю ЕС і ЗША. Насуперак класічным ліберальным антыэтатысцкім забабонам, кандыдат Альянсу лібералаў і дэмакратаў за Еўропу Гі Верхоўстадт выступае за частковы кантроль дзяржавы над фінансавым сектарам. Альянс лічыць, што банкі павінны праводзіць крэдытную палітыку, якая будзе стымуляваць стварэнне прадпрыемстваў, асабліва ў галіне тэлекамунікацыі. Увогуле, лібералы абяцаюць зрабіць Еўропу лідарам у сферы высокіх тэхналогій. А таксама прапавіраваць закон аб тым, што кожны грамадзянін ЕС мае права на вольны і якасны інтэрнэт.

А вось сацыялісты і іх кандыдат Марцін Шульц лічаць, што еўрапейцам зараз патрэбна іншае ўніверсальнае права. Гэта права атрымліваць у кожнай краіне ЕС заробак, які будзе не ніжэй за зацверджаны Еўрапарламентом узровень. Шульц, які быў спікерам у Еўрапарламенце апошняй кадэнцыі, мяркуе, што менавіта сацыяльная салідарнасць здольная аб'яднаць Еўропу. Увогуле, пытанне гарантыі працы, асабліва для моладзі, і ёсць каньком выбарчай праграмы Еўрапейскай партыі сацыялістаў (ЕПС). Сацыялісты таксама выступаюць супраць дыктату наднацыянальных фінансавых інстытутаў і гатовыя пайсці нават на спецыяльны падатак на спекуляцыйныя здзелкі.

Што тычыцца замежнай палітыкі, то гэтай тэме прысвеч-

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

Крысцін Табіра

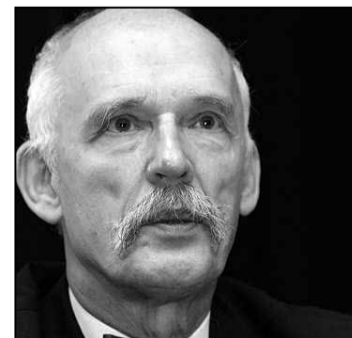
Міністр юстыцыі Францыі падчас афіцыйнай імпрэзы, прысвечанай гадавіне адмены рабства, моўчкі праслухала французскі нацыянальны гімн. За гэта апазіцыя патрабавала адстаўкі чыноўніцы. Па словах апазіцыянераў, Марсельеза для французцаў — гэта святое. У сваю чаргу, міністр кажа, што яна прамаўчала з-за формы выканання мелодыі, якая хутчэй нагадвала караоке. «Праслухванне гімну значыць стан рэфлексіі, а тое, што гучала, хутчэй нагадвала караоке», — напісала яна ў сацыяльных сетках. Гэта яшчэ больш раз'юшыла правых. Марын Ле Пэн, лідар партыі «Нацыянальны фронт», заявіла: «Табіра прадэманстравала сапраўдную прыроду ўраду сацыялістаў, які не павяжае французскія сімвалы». Яшчэ далей пайшоў сябра права-цэнтрыйскай партыі «Саюз за народны рух», які лічыць, што міністр увогуле не ведае слоў Марсельезы. Абаронцы Крысцін у адказ нагадваюць, што яна — адзіная чарнакурая французжанка сярод міністраў, і спекуляцыі вакол Марсельезы — проста помста за тое, што яна не белая. У дадатак, у Францыі няма закону, які патрабуе ад чыноўнікаў спяваць гімн. Увогуле, гэта не першы палітычны скандалы вакол Марсельезы. Напрыканцы 1970-х гадоў Саюз ветэранаў збіраўся забіць папулярнага спявака Сержа Гінзбура за тое, што ён спеў Марсельезу ў стылі рэгі.

Сяргей Цігіпка

Кандыдат у прэзідэнты Украіны, які раней быў сябрам Партыі рэгіёнаў, нечакана выйшаў на другое месца ў прэзідэнцкай гонцы. Паводле апытанняў, ён з 9 працэнтамі папулярнасці абышоў Юлію Цімашэнка (8 працэнтаў). Наперадзе пакуль Пётр Парашэнка з

40 працэнтамі. Тое, што рэйтынг Цігіпкі вырас, тлумачаць яго пацыфісцкай рыторыкай (палітык заклікае шукаць дыялог з Данбасам) і ўсходнім паходжаннем. Паколькі Цімашэнка і Парашэнка арыентуюцца на электарат Захаду і Цэнтру, на Усходзе і Поўдні назіраецца запыт на свайго прадстаўніка. Палітолагі лічаць, што ў Цігіпкі ёсць шанец выйсці ў другі тур, што стане нараджэннем новай палітычнай сілы гэтага рэгіёну. Аднак поспехі Цігіпкі могуць мець і больш глабальныя наступствы. Як толькі былі апублікаваныя згаданыя рэйтынгі, Цімашэнка пачала піяр-вайну супраць «шакаладнага караля». У інтэрнэце ўжо выкладзеныя «дакументы» амерыканскіх дыпламатаў аб няздольнасці Парашэнкі як прэзідэнта змагацца супраць карупцыі, пра яго эканамічны інтарэсы ў Расіі і г.д. А Парашэнка ўжо паабяцаў у выпадку перамогі адрозу распусціць парламент, дзе пакуль партыя Юліі Цімашэнка «Батьківщина» мае большасць.

Януш Корвін-Міке

Паводле апошніх апытанняў, польская ліберальна-кансерватыўная партыя «Кангрэс новых правых» (KNP), лідарам якой з'яўляецца Корвін-Міке, нечакана для ўсіх стала чацвёртай па папулярнасці партыяй у Польшчы. Напе-

радзе яе толькі левыя дэмакраты, «Права і справядлівасць» і «Грамадзянская платформа». Узлёт KNP абсалютна нечаканы, паколькі фармацыя, якая выступае за экспарт амерыканскай мадэлі, заўсёды лічылася маргінальнай (на выбарах у 2011 годзе за яе галасаваў толькі 1 працэнт). Сам Корвін-Міке — удзельнік усіх прэзідэнцкіх выбараў у найноўшай гісторыі Польшчы — лепшы паказчык прадэманстраваў у 1995 годзе, калі за яго прагаласавала 2,4%. Цікавае палякаў да партыі Корвін-Міке часткова можна растлумачыць выбарамі ў Еўрапарламент. Паколькі еўрапейскія заканадаўчыя органы мала ўплываюць на польскую ўнутраную палітыку, публіка дазваляе сабе пазаксперыментнаваць. Экстравагантны Януш Корвін-Міке, які кажа, што Еўрасаюз — гэта новая форма камунізму, вельмі добры выбар для правакацый. Смех смехам, аднак польскі палітыкам баіцца, што сем мандатаў у Еўрапарламенце (столькі зараз можа атрымаць KNP) дадуць шанец KNP на праход у Сейм на бліжэйшых выбарах і, магчыма, на ўдзел у фармаванні ўраду.

Партрэт Тамаша Зана: рыцар сваёй зямлі

Аляксей ХАДЫКА

Пайшоў другі месяц працы ў Нацыянальным мастацкім музеі выставы «Дзесяць стагоддзяў мастацтва Беларусі» — праекта, ініцыяванага «Белгазпрамбанкам» у супрацоўніцтве з вядучымі музейнымі ўстановамі Беларусі. Як мы і абяцалі, НЧ вяртаецца да гэтай цікавай экспазіцыі, каб аддаць належнае найбольш значным экспанатам. Першае месца сярод іх займае «Партрэт Тамаша Зана» пэндзя Валенція Ваньковіча, набыты ў карпаратыўную калекцыю банка ў прыватнага расійскага калекцыянера ў 2013 годзе. Твор выключны па некалькіх прычынах.

Тамаш Зан. Малюнак XIX ст.

Карціна — адзінае арыгінальнае палатно лепшага беларускага мастака-рамантыка ў нашай краіне. З другога боку, яна — найбольш удалы партрэт Зана, літаратара і даследчыка, лідара студэнцкіх таварыстваў філаматаў і філарэтаў у Віленскім універсітэце 1810–1820-х гадоў, сябра Адама Міцкевіча і Яна Чачота, і пачынальніка нацыянальнай хвалі ў літаратурным рамантызме на беларускіх землях. Цікавае супадзенне — партрэт Зана з'явіўся на публіцы роўна напярэдадні 80-годдзя Кастуся Цвірка — заснавальніка серыі «Беларускі кнігазбор», у якой у 1998 годзе выйшаў зборнік «Філаматы і філарэты», дзе ў перакладах самога Цвірка і ягоным жа артыкуле грунтоўна прадстаўлена творчасць Тамаша Зана.

Філаматы і філарэты

І Тамаш Зан (1796–1855), і Валянцін Ваньковіч (1800–1842) адносіліся да пакалення, якое нарадзілася пасля апошняга падзелу Рэчы Паспалітай (1795), калі беларускія землі канчаткова і цалкам трапілі пад расій-

скую ўладу. Абодва падзялялі мары пра вызваленне радзімы, і, хаця рэвалюцыянерамі-практыкамі не былі, грамадзянскую пазіцыю яскрава выявілі ў сваёй творчасці.

Тамаш Зан, найбліжэйшы паплечнік Адама Міцкевіча ў віленскім студэнцкім руху 1810-х гадоў, разам з вялікім паэтам зрабіўся ў кастрычніку 1817 года заснавальнікам (з пасадай сакратара) таварыства філаматаў («тых, хто імкнецца да ведаў»).

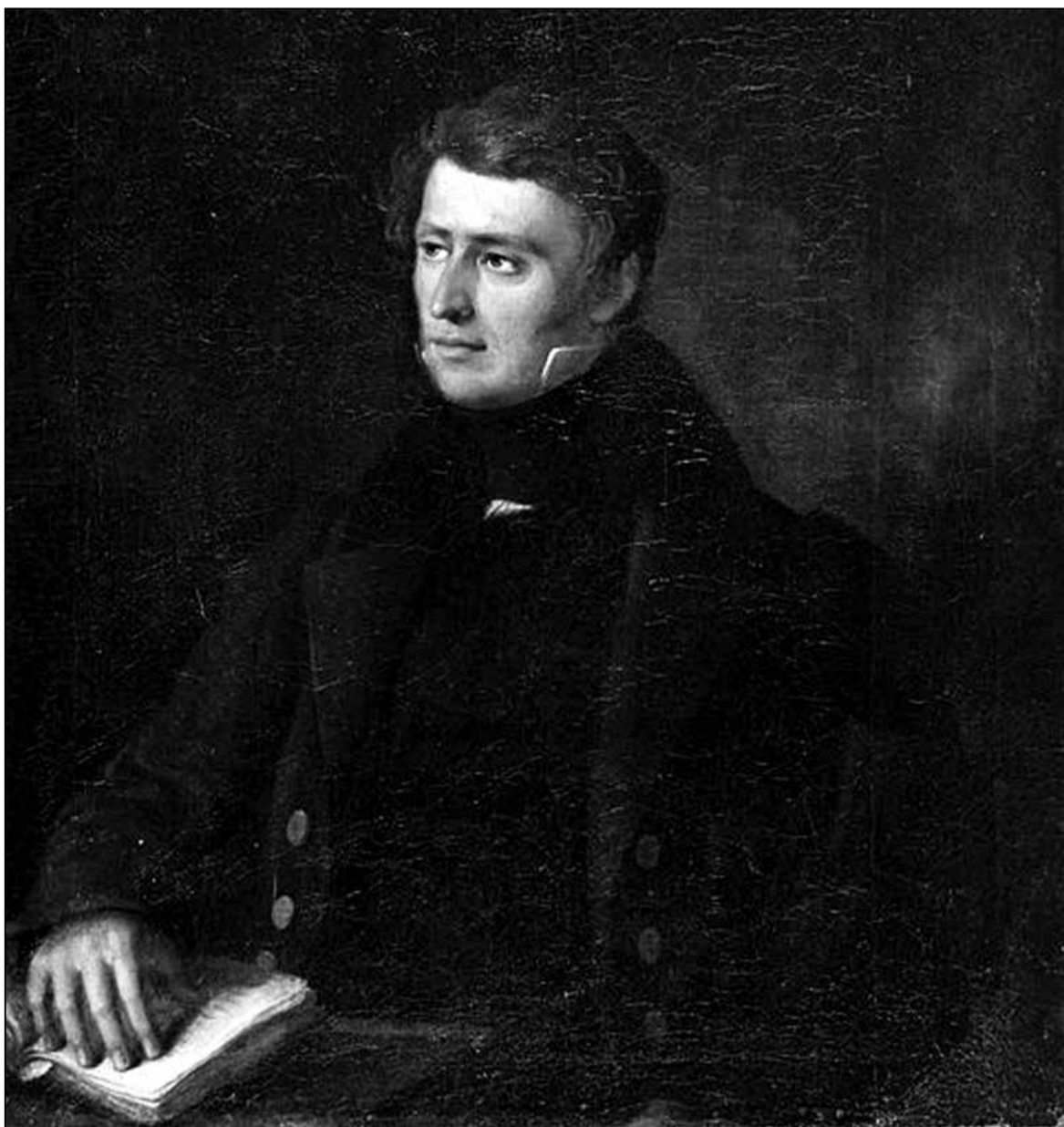
Канспіратыўнае згуртаванне студэнтаў прызначалася для «паглыблення адукацыі, творчага ўдасканалення і грамадскай працы для добра заняволенай Айчыны» (К. Цвірка). Плянны ў філаматаў былі глабальныя: ад статыстычнага вывучэння краіны (меркаваную дзеля гэтага калектыўную працу «Геаграфічнае апісанне...» яны выканалі толькі фрагментарна), да нацыянальнай адукацыі праз стварэнне школьных падручнікаў і галіновых энцыклапедыяў. Рыхтавалася выданне ўласнага літаратурна-асветніцкага штогадовіка «Геба», але ў выніку ўжо вядомыя паэты-філаматы Адам Міцкевіч, Тамаш Зан, Ян Чачот, Ануфры Петрашкевіч змяшчалі творы ў іншых віленскіх перыёдыках.

Імкнучыся пашырыць дзейнасць, філаматы паступова стварылі больш адкрытыя таварыствы — Саюз сяброў (1819), Таварыства прамяністых (1820, паводле жартаўлівай тэорыі кожны добразычлівы маральны чалавек выпраменьваў дабратворнае для іншых святло), ачоленае «архіпрамяністым» Занам, і галіновыя саюзы. Тамаш Зан, навучэнец фізіка-матэматычнага факультэта (1815–1820), стаў на чале Саюза айчынных натуралістаў.

Пасля роспуску па загадзе рэктара ўніверсітэта Сымона Малеўскага «прамяністых» (універсітэцкае кіраўніцтва асцерагалася неформальнай вучнёўскай актыўнасці), якіх налічвалася каля 200 чалавек, Зан узначаліў створанае замест яго таёмнае Таварыства філарэтаў («аматараў дабрачыннасці», 1820–1823). Зразумела, што патрыятычныя згуртаванні моладзі ліквідоўваліся расійскімі ўладамі адразу, як факт іх існавання рабіўся вядомым.

За вас прыняць пакуты

Нарэшце, чарга дайшла да філаматаў і філарэтаў. 3 мая 1823 года вучань пятага класа Віленскай гімназіі Міхал Плятэр напісаў на дошцы «Няхай жыве Канстытуцыя 3 мая!», прыгадваючы гадавіну апошняй Канстытуцыі незалежнай Рэчы Паспалітай 1793 года. І вось ужо распачалося следства, і сябраў арганізацыі выдаў, спалоханы затрыманнем, філарэт Ян Янкоўскі. У агульны спіс падзронных трапіла 166 чалавек, 135 было дапытана, значная частка

Валянцін Ваньковіч. Партрэт Тамаша Зана. 1830-я гг.

арыштавана, у тым ліку Міцкевіч, Зан, Чачот, Ігнат Дамейка, Міхал Рукевіч, Антоні Адынец, Аляксандр Ходзька...

Тамаш Зан узяў асноўную віну на сябе, гэта многім зменшыла цяжкасць прыговору. Але ў выніку, па выраку камісіі ў складзе міністра асветы Шышкава, генерала Аракчэева і сенатара Навасільцова (зацверджанага асабіста імператарам 14 жніўня 1824 года), «назаўсёды» з Літвы ў аддаленыя губерні Расіі выслалі 20 чалавек. Пакаранне зрабілася для Зана момантам славы. Адам Міцкевіч у III частцы знакамітай паэмы «Дзяды» абясмерціў Тамаша пад яго ўласным імем, уклаўшы ў вусны літаратурнага героя словы:

Я вамі кіраваў, каб збыць няволі пумы,

І абавязак мой — за вас прыняць пакуты.

У спіс пацярпелых Валенцін Ваньковіч, студэнт аддзялення літаратуры і прыгожых мастацтваў (у 1818–1824) і навучэнец жывапісца Ян Рустэм не трапілі. Сябраўчы з многімі філаматамі і філарэтамі — ужо ва ўніверсітэце ён партрэтаваў Адама Міцкевіча і Тамаша Зана, Францішка Малеўскага і Антона Адынца, Эдварда Ромера і Карала Ліпінскага, Юліяна Корсака і Анджэя Тавяньскага — ён, відаць, фармальна не ўваходзіў у таёмныя таварыствы.

Шляхі ссільнага літаратара і мастака разышліся: у 1824 годзе Зана этапавалі ў Арэнбург, а Ваньковіч па накіраванні ўніверсітэта ў лютым 1825 года прыбыў у Пецяярбург, каб прадоўжыць адукацыю ў Акадэміі мастацтваў.

У палітычнай ссыльцы

Лепшыя гады жыцця Тамаш Зан ахвяраваў чужой старонцы: у геалагічных экспедыцыях па Прыураллі ён адкрываў радовішчы нафты, меднай руды і золата, наведваў Кіргізію і Башкірыю, цікавіўся нацыянальным фальклорам іх жыхароў. У 1830 годзе па просьбе арэнбургскага губернатара Сухцелена запраектаваў і ўзначаліў мінералагічны музей, напісаўшы адпаведнае навуковае абгрунтаванне — «Аб мэтах і спосабах утрымання прапанаванага Музеюма ў Арэнбургу».

Толькі рэалізавацца ў нацыянальнай культуры лёс не дазволіў — у мінулым засталіся напісаныя па матывах беларускага фальклору паэмы, балады і камедыі, стварэнне музыкі (у тым ліку на беларускамоўныя вершы Яна Чачота), не здзейснілася выказаная ў арэнбургскім дзённіку, тытулаваным «З выгнання», жаданне пісаць літаратурныя творы па-беларуску. Затое даследчыцкія заслугі

Зана, асабліва знаходжанне золата, улады адзначылі наданнем яму тытула калежскага сакратара, вялізнай грашовай прэміяй у 1500 рублёў, і, нарэшце, царскім дазволам ад 3 мая 1837 года (магічная дата!) пакінуць ссылку, і нават у перспектыве вярнуцца на радзіму.

Мастак і яго герой

Тым часам кар'ера Валенція Ваньковіча развівалася ў Пецяярбурзе. Мінуліся прызначаны на навучанне два гады, мастак атрымаў вялікі і малы сярэбраныя медалі за малюнкi з натуры, і, імкнучыся ўдасканаліцца ў алейным жывапісе, папрасіў у кіраўніцтва з Вільні падвоіць тэрмін навучання, на што атрымаў дазвол.

У верасні 1827 года ён узнагароджаны Малым залатым медалём за кампазіцыю «Подзвіг маладога кіяўляніна пры асадзе печанегамі горада Кіева», а ў снежні прыступае да стварэння свайго шэдэўра — партрэта «Адам Міцкевіч на скале Аю-Даг». І адначасова — як прыгадвае ў мемуарах лекар і пісьменнік Станіслаў Мараўскі, колішні сябра таварыстваў філаматаў і філарэтаў, што з 1827 года знаходзіўся ў Пецяярбурзе і наведваў Міцкевіча і Ваньковіча, — стварае аднолькавы па памерах партрэт Аляксандра

Пушкіна. Абодва творы маляваліся для выставы ў Варшаве.

Знаёмствам з расійскім паэтам, што адбылося ў 1827-м, Ваньковіч абавязаны Міцкевічу. Увогуле, у піцерскіх колах Ваньковіча, і яшчэ двух беларускіх мастакоў, што знаходзіліся тады ў паўночнай сталіцы імперыі, жывапісца Іосіфа Аляшкевіча і графіка Аляксандра Арлоўскага, — сустрэкаюцца выдатныя прадстаўнікі расійскай культурнай эліты. Акрамя Пушкіна, гэта В. Жукоўскі, П. Вяземскі, А. Дэльвіг, І. Крылоў, браты К. і М. Палявыя, І. Кірэеўскі, Д. Венявіцінаў, Я. Баратынскі, кампазітар М. Глінка. Жукоўскі і Вяземскі таксама пазіравалі Ваньковічу.

У лютым 1829 года Ваньковіч ад'ехаў з Пецябургу ў Мінск, дзе пасяліўся і працаваў у Малой Сляпянцы, часта наведваў свайго віленскага выкладчыка Яна Дамеля і мастака-аматара Чэслава Манюшку, бацьку славутага кампазітара Станіслава, непасрэдна ў Мінску. А сувязь з Пецябургам не губляў: 21 верасня 1832-га Савет Акадэміі мастацтваў прысудзіў мастаку за партрэты, «пісанья з натуры», званне «прызначанага».

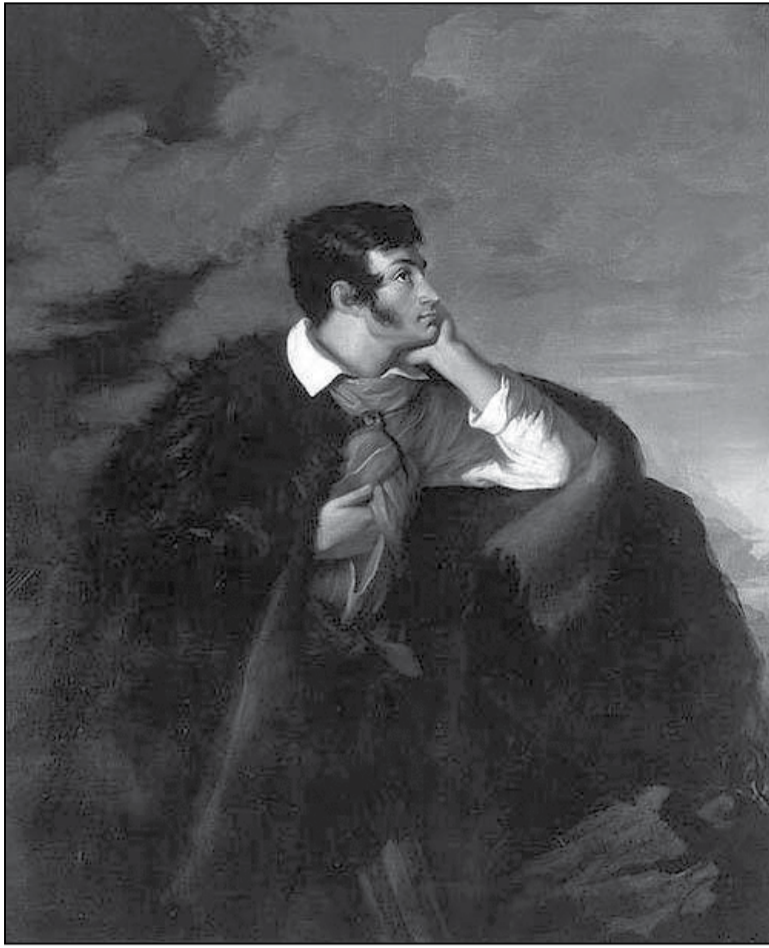
Вось і сустрэча Ваньковіча з яго даўнім сябрам па Віленскім універсітэце Тамашом Занам мусіла адбыцца ў Піцеры, дзе апошні ўладкаваўся на пасадзе бібліятэкара Горнай тэхнічнай школы па вяртанні з арэнбургскайсылкі ў кастрычніку 1837 года. Так мяркуе пецябуржскі літаратуразнавец і мастацтвазнавец, доктар філалогіі Вадзім Старк. Там больш да 1841 года Тамаша Зана «ў Літву» не пусkali: хця антырасійскае паўстанне 1830–1831 гадоў было даўно задушана, настроі ў краі заставаліся неспакойнымі. Даніну павягі валадару думак патрыятычнай моладзі 1810–1820-х гадоў Тамашу Зану Ваньковіч паспеў аддаць да свайго канчатковага ад'езду на эміграцыю ў 1839-м.

Ваньковіча чакаў Дрэздэн, Берлін, а ў апошнія месяцы жыцця — Парыж, дзе мастак асталяваўся ў доме Адама Міцкевіча на вуліцы Д'Амстэрдам, каб памерці ад невылечнай хваробы на руках вялікага сябра-паэта ва ўласны 42-і дзень нараджэння — 12 мая 1842 года.

У 1830-я гады ў душы мастака панавалі неспакой і расчараванне, справакаваныя палітычнай рэакцыяй і задушэннем свабоды ў краі рэжымам Мікалая I (1 мая 1832 года скасоўваецца родны Віленскі ўніверсітэт, ідзе наступ на рэлігійныя свабоды). Характар яго, па сведчаннях сучаснікаў, псаваўся, ён рабіўся раздражняльным — але заставаўся выдатным партрэтчыстам. І маляваў найперш блізкіх сабе асоб — можна прыгадаць вобраз філосафа Андрэя Тавяньскага. У гэтым шэрагу і адлюстраванне Тамаша Зана, якога Ваньковіч убачыў асобай моцнай, энергічнай, валявой — чалавекам, які вярнуўся з палітычнайсылкі пераможцам.

Вяртанне выгнанніка

Але прыезд Тамаша Зана на радзіму ў 1841 годзе, дзе ён уладкаваўся працаваць у Віленскім корпусе горных інжынераў, а пазней інспектарам дзяржаўных маэнткаў на Аршаншчыне, выдаўся сумным. Вера продкаў

Валянцін Ваньковіч. Адам Міцкевіч на скале Аю-Даг. 1827–1828 г.

па маці, грэка-каталіцтва, апынулася пад забаронай, большасць сяброў, такіх, як і ён, сын паўстанца часоў Касцюшкі, перакананых патрыётаў свабоднай радзімы — у эміграцыі.

З блізкіх сяброў маладосці давялося спаткацца толькі з Янам Чачотам ды Марыляй Верашчакай-Путкамер, колішняй музай Адама Міцкевіча. Пэўны час, вандруючы па сядзібах сяброў і не маючы дазволу на сталае жыхарства ў Беларусі аж да 1846 года, ён скардзіўся ў лісце да Марылі: «Вязень над Віліяй, хворы над Нёманам, чыноўнік над Дзвіной... Няўжо ж, пакуль жыву, буду вечным выгнаннікам і пілігрымам?»

Толькі выйшаўшы ў адстаўку ў 1845 годзе, у маэнтку Аборак на Маладзечаншчыне, у сям'і добрых знаёмых Дэдэркаў, Зан спаткаў асабістае шчасце. Абранніцай легендарнага філосафа зрабілася малодшая ад яго на 23 гады Брыгіда Свентажэцкая, якая захаплялася рамантычнай літаратурай, творчасцю свайго сучасніка Адама Міцкевіча, і, натуральна, ведала і абагаўляла коліш-

ніх лідараў патрыятычнага студэнцкага руху. Шлюбам Тамаш і Брыгіда пабраліся ў 1846 годзе і пасяліліся ў спецыяльна набытым бацькамі Брыгіды маэнтку Кахачын у Аршанскім павеце.

Той самай Марылі Верашчацы-Путкамер Зан прызнаваўся: «Я ўбачыў у ёй самую Літву, якая вітае свайго сына з выгнання, убачыў у ёй анёла, які нагадвае мне маю маладосць...» Лёс падараваў Тамашу Зану позняе «восеньскае» шчасце, а Брыгіда — чатырох сыноў, расціць якіх давялося ўжо маладой жонцы. Тамаш Зан спачыў у Кахачыне 7 ліпеня 1855 года і пахаваны на каталіцкіх могілках у Смалянах.

Вяртанне партрэта

«Партрэт Тамаша Зана» вярнулі ў Беларусь апантанна адраджэннем беларускай культуры і музейнай справы калекцыянеры з «Белгазпрамбанка». Да першапачатковага выгляду аднавілі перад выставай рэстаўратары Нацыянальнага

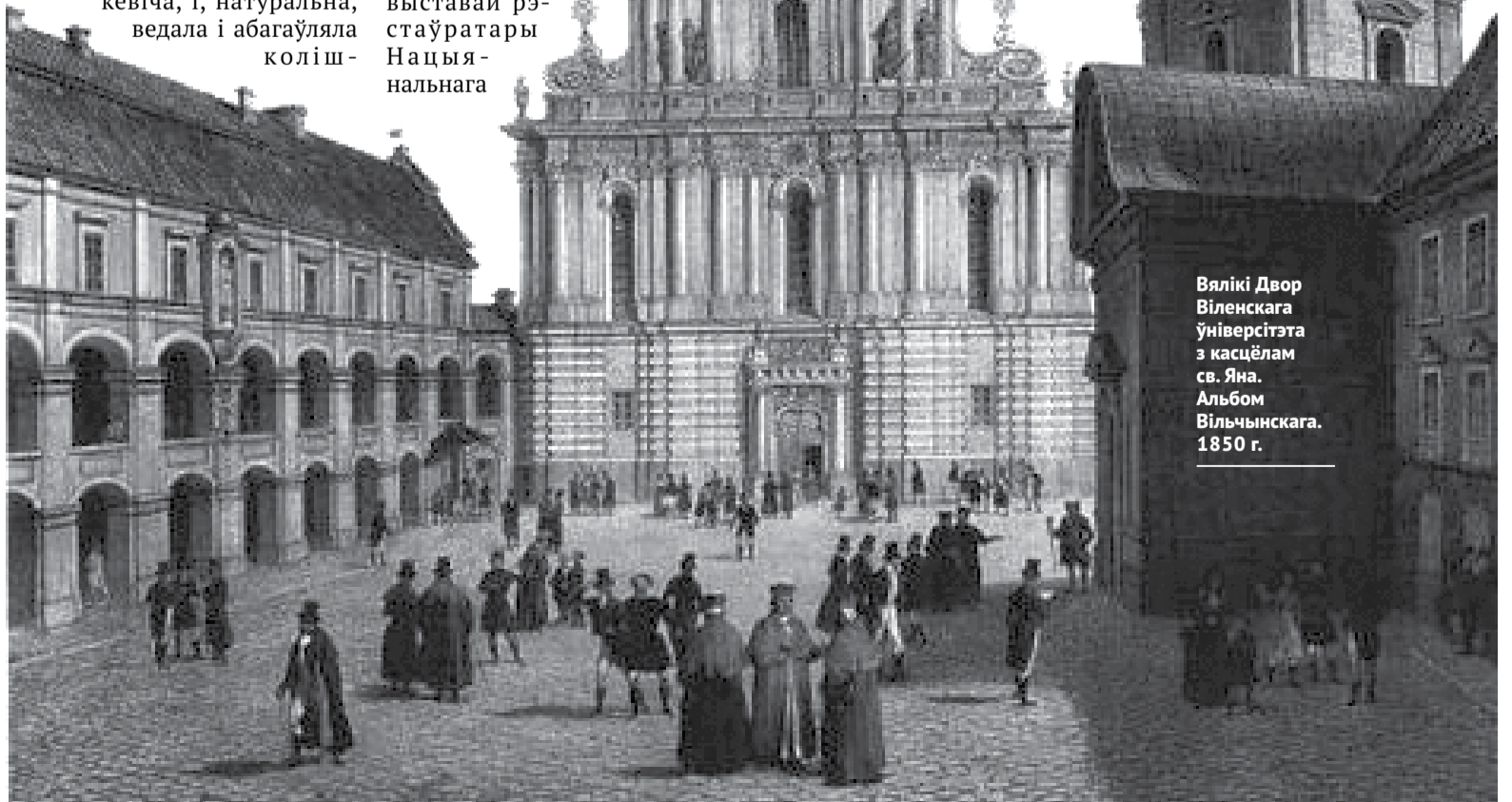

Брыгіда Зан (народжаная Свентажэцкая) з сынамі. Сядзіць — Абдон, стаяць (злева направа) — губернер, Віктарын і Клемент

мастацкага музея на чале з Аркадзем Шпунтом.

Давялося прыбраць слой таніраванага лаку, каб адкрыць аўтарскі жывапіс, наўмысна не крапаючы, як бы закансерваваўшы, месца з подпісам Ваньковіча. І цяпер перад глядачамі Тамаш Зан такі, якім быў 175 год таму. Прадстаўнік аднаго з першых пакаленняў, што ахвяравала сабой у паняволенай Беларусі за тое, каб наша краіна засталася сабою.

Прыгадаем радкі Зана з сучаснага ліста, напісанага да сяброў з турмы ў Вільні перадсылкай на мяжы 1823–1824 гадоў. «Мы ўсе імкнемся служыць сваёй зямлі, але калі ў нас не будзе магчымасці прыносіць ёй карысць, мы не перастанем дабівацца гэтага праз усё сваё жыццё». Да адраджэння незалежнасці было яшчэ больш за паўтара стагоддзі.

Вялікі Двор Віленскага ўніверсітэта з касцёлам св. Яна. Альбом Вільчынскага. 1850 г.

Толькі пра хакей

Аксана КОЛБ

Спорт не можа быць па-за палітыкай. Па-за палітыкай наогул нічога не бывае. Не абмінула палітыка і 78-ы Чэмпіят свету па хакеі з шайбай.

32 актывісты прэзентыўна адправілі за краты, некалькі дзясяткаў папярэдзілі, каб не высоўваліся. Непажаданых для беларускіх уладаў еўрапейскіх палітыкаў не пусцілі ў краіну, нягледзячы на наяўнасць квітку на чэмпіят. Любы напамін пра палітвязняў адразу караецца пераследам. Але іншага і не трэба было чакаць, усё ж чэмпіят адбываецца ў сталіцы Беларусі. Але паспрабую паразважаць толькі пра хакей.

Хуткасць і відовішчасць

Хакей каманды паказваюць прыгожы, хуткасны, агрэсіўны і відовішчны. Амаль кожная сустрэча зборных дадае інтрыгі і прыносіць задавальненне.

Напрыклад, 11 мая італьянскія хакеісты нечакана для шматлікіх заўзятараў і букмекераў перамаглі каманду Францыі з лікам 2:1. Пасля безвыніковага першага перыяду падапечныя Тома Пакела спачатку адыгралі ў французай шайбу (на 31-й хвіліне Ларан Мінье адкрыў лік матчу). А пасля, ужо ў трэцім перыядзе, італьянцы не толькі з годнасцю вытрымалі ціск французай, але і за 58 секунд да канца матча Маркус Гандэр змог перайграць Крыстэбля Юэ і забіў пераможную шайбу.

А вось каманда Латвіі пасля перамогі над аднымі з фаварытаў — фіналістамі — пацярпела паразу ад хакеістаў Германіі з лікам 2:3. Пасля роўных па ліку двух першых перыядаў, у трэцім

немцы забілі рашаючы гол, які латышы так і не адыгралі.

12 мая матч Швецыя — Чэхія парадаваў заўзятараў вострымі момантамі, хуткаснай гульнёй і булітамі. Менавіта па булітах шведскія хакеісты перамаглі чэхаў. А вось зборная Расіі даволі ўпэўнена перамагла зборную Фінляндыі.

13 мая яркім і інтрыгуючым быў матч Латвія — Казахстан. У нейкі момант нават шмат хто пачаў сумнявацца ў перамозе латышоў. Але ўсё ж гульня скончылася з лікам 5:4.

А вось гульня Швецыі і Нарвегіі, наадварот, нагадала не лепшыя традыцыі скандынаўскай гульні ад абароны.

14 мая нарэшце сваю першую перамогу атрымала каманда Швейцарыі над камандай Германіі (3:2). Пасля трох параз былым срэбраным прызёрам чэмпіянату свету было вельмі цяжка гуляць псіхалагічна. Толькі на 13-й хвіліне першага перыяду каманда Шона Сімпсона здолела забіць гол у вароты зборнай Германіі. А трэці перыяд наогул прайшоў безвынікова.

Не менш цікавымі і відовішчымі былі матчы Расія — Казахстан (7:2), які праходзіў 14 мая.

Дзіркі ў абароне

А што ж зборная Беларусі? Першы дзень чэмпіянату прынес прыхільнікам каманды Беларусі, калі не расчараванне (мала хто разлічваў, што мы выйграем у амерыканцаў), дык смутак. Маглі ж прайграць не з такім лікам.

Самым выніковым быў другі перыяд, а дакладней, яго

Пасля перадачы Сяргея Касціцына Міхаіл Грабоўскі забіў чацвёртую пераможную шайбу.

Матч Беларусь–Швейцарыя скончыўся з лікам

4:3

апошнія 5 хвілін.

За тры з гэтых пяці хвілін беларусы здолелі прапусціць тры шайбы. І толькі за чатыры секунды да канца 2-га перыяду зборная Беларусі рэалізавала большасць і нарэшце забіла гол.

Пасля разгромнага канчэння 2-га перыяду наша зборная літаральна развалілася, так і не здолела мабілізавацца, гуляла без

відавочнага плану, сумбурна і нервова і, як следства, безвынікова.

Трэці перыяд стаў не менш драматычным. За 5 хвілін да заканчэння матча ў вароты Мезіна ўляцела пятая шайба. А ўсё з-за неабавязковага фолу Андрэя Касціцына, які пасля двуххвовага выдалення за бойку яшчэ раз пайшоў на відавочнае парушэнне і быў выдалены на 2 хвіліны. Наша зборная апынулася ў меншасці. Чым паспяхова і скарысталіся амерыканцы — 1:5.

Не паспелі беларусы пагуляць у поўным складзе, як выдалілі Дзянісава. Амерыканцы яшчэ раз рэалізавалі большасць і літаральна на апошніх хвілінах забілі нам шостую шайбу.

Трэба адзначыць высокі ўзровень галкіпера зборнай ЗША 40-гадовага Ціма Томаса і камбінацыйную гульню амерыканскіх нападаючых. Дарэчы, у зборнай ЗША 5 гульцоў 1994-га года нараджэння.

Што пайшло не так? Калі Мезін адгуляў не кепска (хаця з такім супернікам гэтага не дастаткова), то нашы абаронцы яўна не дацягвалі да патрэбнага ўзроўню. Яны літаральна спалі, іх выціскалі з зоны амерыканскія нападаючыя, а правы фланг абароны наогул праваліўся.

Нападаючыя не маглі падтрымліваць высокі тэмп гульні. Фактычна ім удалося да канца разыграць адзіную камбінацыю, якая і стала выніковай.

Праца над памылкамі

На наступны матч з камандай Казахстана беларусы прыйшлі з упэўненым жаданнем перамогі. На варотах замест Мезіна Хэнлан вырашыў паставіць Віталю Ковалю — і не памыліўся.

Пачатак першага перыяду прынес зборнай Беларусі шайбу ў вароты, якую забіў казахстанскі нападаючы Андрэй Гаўрылін. Было яшчэ некалькі небяспечных момантаў, але Коваль вырастоўваў сітуацыю. У выніку на перапынак каманды пайшлі з лікам 0:1.

А вось на 2-й хвіліне другога перыяду беларуская зборная рэалізавала колькасцю перавагу і зраўняла лік голам Сцяпанаву. На 16-й хвіліне Стасенка пасля паса таго ж Сцяпанаву забіў яшчэ адну шайбу. 3

лікам 2:1 каманды пайшлі на другі перапынак.

3-ці перыяд зноў парадаваў беларускіх заўзятараў. Праз хвіліну 25 секунд Сяргей Касціцын пасля перадачы Крывенкі забіў трэці гол у вароты зборнай Казахстана. Заўважу, што беларусы гулялі ў меншасці. І, нарэшце, Аляксей Калюжнін за некалькі секунд да заканчэння матча забіў чацвёртую шайбу.

Дарэчы, ужо не першы раз беларусы забіваюць у меншасці. Магчыма, таму, што ў меншасці няма ні часу, ні гульцоў, каб даводзіць камбінацыю да ідэала. Менавіта з-за гэтага жадання ідэальнага часта наша каманда не рэалізоўвае відавочныя галявыя моманты. Гэта хвароба цягнецца ўжо не адно дзесяцігоддзе, і ёй хварэюць не толькі ў хакеі (такія ж сітуацыі была напрыканцы 1980-х у вадным полі; ад гэтага ж цяперлі і футбалісты мінскага «Дынама» дамаляфееўскіх часоў). Магчыма, гэта хвароба — следства не высокага майстэрства гульцоў, а значыць, вылечная.

Яшчэ перамога

Чацвёрты дзень чэмпіянату зноў стаў для зборнай Беларусі паспяховым. Наша каманда перамагла швейцарцаў з лікам 4:3. Лепшым гульцом матчу прызнаны Сяргей Касціцын, які забіў дзве шайбы.

Матч пачаўся з актыўнасці швейцарцаў, якія літаральна з першых хвілін спрабавалі на трываласць Віталю Ковалю. Вельмі шмат небяспечных момантаў стварыў ля нашых варот швейцарскі нападаючы Кевін Фіала, гулец «ХВ71 Йеншепінг» 1996-га года нараджэння. Але наш галкіпер быў на вышыні.

На 4-й хвіліне зборная Беларусі засталася ў меншасці, і

яшчэ праз хвіліну Сяргей Касціцын забіў гол у вароты швейцарцаў. Але хуткая контратака зборнай Швейцарыі зрабіла лік у матчы 1:1. Гол забіў абаронца альпійскай каманды Янік Вэбэр.

За дзве з паловай хвіліны да канца першага перыяду Рэтэ Шапі забіў гол у вароты Ковалю. А праз некалькі секунд у нашы вароты ледзь не закінулі яшчэ адну шайбу. І гэта пры тым, што мы былі ў большасці.

На перапынак каманды пайшлі з лікам 1:2. Магчыма, нашай камандзе не хапіла часу аднавіцца пасля гульні з Казахстанам. Даволі заўважнымі зноў былі памылкі абароны, асабліва на правым флангу. Швейцарцы выглядалі больш упэўнена.

Другі перыяд пачаўся з атак зборнай Беларусі. Нашы хакеісты спрабавалі рэалізаваць большасць: толькі тры гульцы зборнай Швейцарыі былі на лёдзе. Не атрымалася. Не атрымалася забіць гол, і пакуль швейцарцаў было чацвёра.

Але пасля патасоўкі ля варотай Швейцарыі адбылося двуххвовае выдаленне. І тут Андрэй Стас абыграў абаронцу Швейцарыі выйшаў адзін на адзін з галкіперам Рэтэ Бэра і забіў шайбу. Лік стаў 2:2.

Трэці перыяд пачаўся са спроб узятця беларускіх варотаў. Робную змену швейцарцы забілі кідкі па нашых варотах. У выніку, Эцьен Фруадэво, які толькі з'явіўся на лёдзе, разабраўся з двума беларускімі абаронцамі і забіў трэцюю шайбу Ковалю. Такім чынам, на 4-й хвіліне, пасля 5-га кідка ў нашы вароты, лік стаў 2:3.

Беларусы зрабілі некалькі няўдалых спробаў забіць шайбу ў адказ. Нарэшце на 10-й хвіліне пасля паса Калюжніна, Міхаіл Грабоўскі, кінуюшы пад перакладзіну, забіў гол у вароты Рэтэ Бэра. Лік зноў зраўняўся — 3:3.

Пасля гэтага штохвілінна беларуская зборная прадпрымала спробы прабіць вароты швейцарцаў. За 4 хвіліны да канца матча быў выдалены Янік Вэбэр. Яшчэ 30 секунд — і за паджоку выдалілі Дзмітрыя Корабава. Чатыры на чатыры. Нашы пайшлі ў атаку. Пасля перадачы Сяргея Касціцына Міхаіл Грабоўскі забіў чацвёртую пераможную шайбу — 4:3.

Калі ўзгадаць, што каманда Швейцарыі была другой на мінулым чэмпіянаце свету, а ў міжнародным рэйтынгу займае 7-е месца (зборная Беларусі на 15-м), то гэта перамога для беларусаў была вельмі важнай. Перш за ўсё, для псіхалагічнага настрою на іншыя гульні.

«Ганаруся сваімі хлопцамі. Яны паказалі характар і дамагліся выніку, хоць гуляць другі матч запар цяжка», — так гэту перамогу пракаментаваў галоўны трэнер беларускай зборнай Глен Хэнлан.

На жаль, на момант здачы нумара ў друк вынік матчу Беларусь — Фінляндыя быў яшчэ не вядомы. Спадзяемся, наша каманда выглядала годна, незалежна ад ліку.

Лічбы

- Умяшчальнасць «Чыжоўка-Арэны», на якой праходзяць адборачныя матчы групы А, — 9614.
- 11 мая на матчы Швецыя—Чэхія (4:3) прысутнічала 6018 чалавек. 9 мая на матчы Славакія—Чэхія (2:3) было 6900 гледачоў.
- Умяшчальнасць «Мінск-Арэны» — 15086 чалавек. 11 мая на матчы Беларусь — Казахстан (4:1) прысутнічала 13734 чалавек. Больш за ўсё заўзятараў наведала 12 мая матч Расія — ЗША (6:1) — 14124.
- На мінулым чэмпіянаце свету, які праходзіў адначасова ў Швецыі і Фінляндыі, у сярэднім арэны запаўняліся толькі на траціну.
- Пры ўмяшчальнасці «Глобен-Арэны» (Швецыя, Стакгольм) у 13850 месцаў, максімальна яна была запоўнена на фінальным матчы Швецыя — Швейцарыя (1:5) — 12500. Менш за ўсё жадаючых падзівіцца на хакейныя баталіі прыйшло на матч Данія — Беларусь (3:2) — усяго 537.
- На «Хартвал-Арэне» (Фінляндыя Хельсінкі), якая ўмяшчае 13500 заўзятараў, больш за ўсё гледачоў было на адборачным матчы Фінляндыя — Латвія (3:2) — 12289. Менш за ўсё аматараў хакею наведала матч Латвія — Францыя (3:1) — толькі 2204.

Выдаецца з сакавіка 2002 г.

Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

ЗАРЭГІСТРАВАНА Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬНІК Мінская гарадская арганізацыя ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас. 220005, г. Мінск, вул. Румянцава, 13. Тэл. (+375 17) 284 85 11.

ВЫДАВЕЦ Выдавецкае ўнітарнае прадпрыемства «Час навінаў». Пасведчанне ад 25.04.2014 г.

АДРАС РЕДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА 220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1–1234. Тэл. +375 29 986-38-05, +375 17 268-52-81 novychas@gmail.com; novychas.info

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет». г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А. Замова № 630

Падпісана да друку 16.05.2014. 8.00. Наклад 7000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час» абавязковая. Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэцэнзуе мастацкія творы. Чытацкая пошта публікуецца паводле рэдакцыйных меркаванняў.

Новы
Час

Агульнапалітычная штотыднёвая газета
novychas.info